

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2009/C 19/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 6 z 10.1.2009.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2009/C 19/02	Sprawa C-84/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/51/EWG — Uznawanie dyplomów — Studia odbyte w „ośrodku wolnych nauk” nieuznanym przez przyjmujące państwo członkowskie za instytucję oświatową — Optyk)	2
2009/C 19/03	Sprawa C-151/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Theologos-Grigorios Chatzithanasis przeciwko Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis) (Dyrektywa 92/51/EWG — Uznawanie dyplomów — Studia odbyte w „ośrodku wolnych nauk” nieuznanym przez przyjmujące państwo członkowskie za instytucję oświatową — Optyk)	2
2009/C 19/04	Sprawa C-221/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Stuttgart — Niemcy) — Krystyna Zablocka-Weyhermüller przeciwko Land Baden-Württemberg (Świadczenia dla pozostałych przy życiu małżonków ofiar działań wojennych — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania na terytorium danego państwa — Artykuł 18 ust. 1 WE)	3

2009/C 19/05	Sprawa C-247/07: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/35/WE — Sporządzanie niektórych planów i programów w zakresie środowiska — Udział społeczeństwa — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	3
2009/C 19/06	Sprawa C-249/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE i 30 WE — Dyrektywa 92/43/WE — Środki o skutku równoważnym — Uprzednie pozwolenia dotyczące wprowadzania ostrzyg i małży pochodzących z innych państw członkowskich — Uzasadnienie — Ochrona życia zwierząt — Utrzymanie biodwersyfikacji i zachowanie gatunków wodnych w interesie rybołówstwa)	4
2009/C 19/07	Sprawa C-252/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Intel Corporation Inc. przeciwko Cpm United Kingdom Limited (Dyrektywa 89/104/EWG — Znaki towarowe — Artykuł 4 ust. 4 lit. a) — Znaki towarowe cieszące się renomą — Ochrona przed używaniem identycznego lub podobnego późniejszego znaku towarowego — Używanie powodujące lub mogące powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działające lub mogące działać na ich szkodę)	4
2009/C 19/08	Sprawa C-317/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Lahti Energia Oy (Dyrektywa 2000/76/WE — Spalanie odpadów — Oczyszczanie i spalanie — Gaz generatorowy wyprodukowany z odpadów — Pojęcie odpadów — Spalarnia — Współspalarnia)	5
2009/C 19/09	Sprawa C-330/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH przeciwko Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs (Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Ulga inwestycyjna — Przepisy krajowe ograniczające korzystanie z ulgi podatkowej do towarów wykorzystywanych w stałym zakładzie położonym na terytorium kraju — Wyłączenie towarów udostępnionych odpłatnie i używanych głównie w innych państwach członkowskich — Leasing pojazdów — Zapobieganie praktykom stanowiącym nadużycie)	6
2009/C 19/10	Sprawa C-391/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Glencore Grain Rotterdam BV przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Refundacje wywozowe do produktów rolnych — Artykuł 16 — Refundacja zróżnicowana — Dowód dokonania przywozowych formalności celnych — Przedstawienie kopii lub fotokopii dokumentu przewozowego — Rozporządzenie (WE) nr 1501/95 — Przyznanie refundacji wywozowych na rynku zbóż — Artykuł 13 — Odstępstwo od przepisów art. 16 rozporządzenia nr 800/1999)	6
2009/C 19/11	Sprawa C-396/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — Mirja Juuri przeciwko Fazer Amica Oy (Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/WE — Ochrona praw pracowniczych — Przejęcie przedsiębiorstwa — Artykuł 4 ust. 2 — Poważna zmiana warunków pracy podczas przejęcia — Układ zbiorowy — Rozwiązanie umowy o pracę przez pracownika — Pracodawca uważany za odpowiedzialnego za rozwiązanie umowy — Konsekwencje — Odszkodowanie pieniężne od pracodawcy)	7
2009/C 19/12	Sprawa C-403/07: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Metherma GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf (Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 8101 i 8102 — Kruszenie i łamanie sztab wolframu lub molibdenu „otrzymanych w wyniku zwykłego spiekania” — Wolfram i molibden w postaci nieobrobionej, włączony w to sztaby otrzymane w wyniku zwykłego spiekania — Odpady i złom)	8

2009/C 19/13	Sprawa C-418/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Société Papillon przeciwko Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (Swoboda przedsiębiorczości — Podatki bezpośrednie — Podatek od osób prawnych — System opodatkowania grupy — Spółka dominująca będąca rezydentem — Spółki pośrednio zależne będące rezydentami kontrolowane za pośrednictwem spółek zależnych niebędących rezydentami)	8
2009/C 19/14	Sprawa C-41/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 86/378/EWG i 96/97/WE — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Niepełna transpozycja)	9
2009/C 19/15	Sprawa C-113/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/49/WE — Firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe — Adekwatność funduszy — Brak transponowania w wyznaczonym terminie)	9
2009/C 19/16	Sprawa C-223/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/100/WE — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	10
2009/C 19/17	Sprawa C-364/08: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de Première Instance d'Arlon — Belgia) — Marc Vandermeir przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 43 WE — Swobodne świadczenie usług — Artykuł 49 WE — Pojazdy samochodowe — Użytkowanie przez osobę zamieszkałą w jednym państwie członkowskim pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim — Opodatkowanie tego pojazdu w pierwszym państwie członkowskim)	10
2009/C 19/18	Sprawa C-436/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 3 października 2008 r. — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH przeciwko Finanzamt Linz	11
2009/C 19/19	Sprawa C-437/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 3 października 2008 r. — Österreichische Salinen AG przeciwko Finanzamt Linz	11
2009/C 19/20	Sprawa C-462/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 października 2008 r. — Ümit Bekleyen przeciwko Land Berlin	12
2009/C 19/21	Sprawa C-467/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 31 października 2008 r. — Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) przeciwko Padawan, S.L. przy udziale Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)	12
2009/C 19/22	Sprawa C-471/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin käräjäoikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2008 r. — Sanna Maria Parviainen przeciwko Finnair Oyj	13
2009/C 19/23	Sprawa C-476/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-59/05 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 6 listopada 2008 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE	13
2009/C 19/24	Sprawa C-478/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 6 listopada 2008 r. — Buzzi Unicem SpA i in. przeciwko Ministero dello Sviluppo Economico i in.	14
2009/C 19/25	Sprawa C-479/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 6 listopada 2008 r. — Dow Italia Divisione Commerciale srl przeciwko Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare i in.	15

2009/C 19/26	Sprawa C-481/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-106/07 Alcon Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 10 listopada 2008 r. przez Alcon Inc.	15
2009/C 19/27	Sprawa C-483/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Mons (Belgia) w dniu 10 listopada 2008 r. — Régie communale autonome du stade Luc Varenne przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances	16
2009/C 19/28	Sprawa C-484/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 10 listopada 2008 r. — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)	16
2009/C 19/29	Sprawa C-487/08: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	16
2009/C 19/30	Sprawa C-492/08: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	17
2009/C 19/31	Sprawa C-499/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 19 listopada 2008 r. — Ingeniørforeningen i Danmark działające na rzecz Ole Andersena przeciwko Region Syddanmark	17
2009/C 19/32	Sprawa C-501/08 P: Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-324/06, Município de Gondomar przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 listopada 2008 r. przez Município de Gondomar	18
2009/C 19/33	Sprawa C-505/08: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	19
2009/C 19/34	Sprawa C-517/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 9 września 2008 r. w sprawie T-75/06 Bayer CropScience AG i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 listopada 2008 r. przez Makhteshim-Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies SA, Aragonesas Agro, SA	19
2009/C 19/35	Sprawa C-523/08: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	20
2009/C 19/36	Sprawa C-524/08: Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	20
2009/C 19/37	Sprawa C-527/08: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	20
2009/C 19/38	Sprawa C-530/08: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej	21
2009/C 19/39	Sprawa C-531/08: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	21
2009/C 19/40	Sprawa C-543/08: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	21

Sąd Pierwszej Instancji

2009/C 19/41	Sprawy połączone jointes T-254/00, T-270/00 i T-277/00: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 listopada 2008 r. — Hotel Cipriani i in. przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Obniżenie wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii — Decyzja uznająca system pomocy za niezgodny ze wspólnym rynkiem i nakładająca obowiązek odzyskania wypłaconej pomocy — Dopuszczalność — Związek indywidualny — Istota sprawy — Warunki dotyczące wpływu na wewnątrzspółnotową wymianę handlową i na konkurencję — Odstępstwa z tytułu art. 87 ust. 3 lit. b)-e) WE oraz art. 87 ust. 2 lit. b) WE — Uznanie za pomoc nową lub istniejącą — Zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, równości traktowania i proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia)	23
2009/C 19/42	Sprawa T-285/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — Agraz i in. przeciwko Komisji (Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynku w sektorze przetworów owocowo-warzywnych — Pomoc produkcyjna w odniesieniu do przetworów z pomidorów — Metoda obliczania kwoty pomocy — Rok gospodarczy 2000/2001 — Oszacowanie szkody)	23
2009/C 19/43	Sprawa T-471/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r. — Karatzoglou przeciwko AER (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji w następstwie stwierdzenia nieważności decyzji — Rozwiązanie umowy — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Zasada dobrej administracji)	24
2009/C 19/44	Sprawa T-362/05 i T-363/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r. — Nuova Agricast i Cofra przeciwko Komisji (Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — System pomocy przewidziany w ustawodawstwie włoskim — System uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem — Środek o charakterze przejściowym — Wyłączenie niektórych przedsiębiorstw — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnień jednostkom)	24
2009/C 19/45	Sprawa T-100/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — Rajani przeciwko OHIM — Artoz-Papier (ATOZ) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ATOZ — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy ARTOZ — Brak obowiązku przedstawienia dowodu rzeczywistego używania — Początek biegu terminu pięciu lat — Data rejestracji wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuły 73 i 79 rozporządzenia nr 40/94 i art. 6 EKPC)	25
2009/C 19/46	Sprawa T-147/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — En Route International przeciwko OHIM (FRESHHH) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FRESHHH — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	25
2009/C 19/47	Sprawa T-263/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — Grecja przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Środki towarzyszące na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Termin 24 miesięcy — Oszacowanie wydatków podlegających wyłączeniu — Kluczowe kontrole — Zasada ne bis in idem — Ekstrapolacja stwierżeń upadłości — Zasada proporcjonalności)	26
2009/C 19/48	Sprawa T-278/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Masło — Kontrola jakości uzyskanego produktu — Kontrole na miejscu — Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2571/97)	26

2009/C 19/49	Sprawa T-67/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r. — Ford Motor przeciwko OHIM (FUN) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FUN — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	26
2009/C 19/50	Sprawa T-184/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — Avon Products przeciwko OHIM (ANEW ALTERNATIVE) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ANEW ALTERNATIVE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	27
2009/C 19/51	Sprawa T-212/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r. — Harman International Industries przeciwko OHIM — Becker (Barbara Becker) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Barbara Becker — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BECKER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	27
2009/C 19/52	Sprawa T-275/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r. — Ebro Puleva przeciwko OHIM — Berenguel (BRILLO'S) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BRILLO'S — Wcześniejsze krajowe graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „brillante” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	28
2009/C 19/53	Sprawa T-284/07 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — OHIM przeciwko López Teruel (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Dopuszczalność — Niezdolność do pracy — Wniosek o zwołanie komisji ds. niezdolności do pracy — Kompetencja związana organu powołującego)	28
2009/C 19/54	Sprawa T-435/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r. — New Look przeciwko OHIM (NEW LOOK) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NEW LOOK — Bezwzględna postawa odmowy rejestracji — Brak uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenie (WE) nr 40/94)	28
2009/C 19/55	Sprawa T-284/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 grudnia 2008 r. — People's Mojahedin Organization przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Prawo do obrony — Kontrola sądowa)	29
2009/C 19/56	Sprawa T-163/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 października 2008 r. — SC Gerovital Cosmetics przeciwko OHIM — SC Farmec (GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umorzenie postępowania)	29
2009/C 19/57	Sprawa T-461/08: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EBI	30
2009/C 19/58	Sprawa T-483/08: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2008 r. — Giordano Enterprises przeciwko OHIM — José Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)	30
2009/C 19/59	Sprawa T-485/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 4 września 2008 r. w sprawie F-22/07 Paul Lafili przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 listopada 2008 r. przez Paula Lafilięgo	31
2009/C 19/60	Sprawa T-487/08: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2008 r. — Kureha przeciwko OHIM — Sanofi-Aventis (KREMEZIN)	32
2009/C 19/61	Sprawa T-488/08: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2008 r. — Galileo International Technology przeciwko OHIM — GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS (GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS)	32

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 19/62	Sprawa T-493/08: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2008 r. — Sun World International przeciwko OHIM — Kölla Hamburg Overseas Import (SUPERIOR SEEDLESS)	33
2009/C 19/63	Sprawa T-501/08: Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2008 r. — NEC Display Solutions Europe przeciwko OHIM — C More Entertainment (see more)	34
2009/C 19/64	Sprawa T-507/08: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2008 r. — Psytech International przeciwko OHIM — Institute for Personality & Ability Testing (16PF)	34
2009/C 19/65	Sprawa T-508/08: Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2008 r. — Bang & Olufsen przeciwko OHIM (Przedstawienie głośnika)	35
2009/C 19/66	Sprawa T-510/08: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2008 r. — Toqueville przeciwko OHIM — Schiesaro (TOCQUEVILLE 13)	35
2009/C 19/67	Sprawa T-514/08: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2008 r. — Laboratorios Byly przeciwko OHIM — Ginis (BILLY'S Products)	35
2009/C 19/68	Sprawa T-367/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2008 r. — UPS France przeciwko Komisji	36
2009/C 19/69	Sprawa T-334/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 listopada 2008 r. — Komisja przeciwko Northumbrian Water	36
2009/C 19/70	Sprawa T-330/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2008 r. — Kuiburi Fruit Canning przeciwko Radzie	36
2009/C 19/71	Sprawa T-367/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2008 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji	36
Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej		
2009/C 19/72	Sprawa F-131/07: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2008 r. — Baniel-Kubinova przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego i członkowie personelu pomocniczego powołani na urzędników na okres próbny — Artykuł 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Prawo do diety dziennej po otrzymaniu części dodatku na zagospodarowanie)	37
2009/C 19/73	Sprawa F-6/08: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Blais przeciwko ECB (Służba publiczna — Personel ECB — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki ustanowione w art. 17 warunków zatrudnienia ECB — Obciążenie skarżącego kosztami postępowania — Wymogi słuszności — Art. 87 ust. 2 regulaminu)	37
2009/C 19/74	Sprawa F-82/08: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2008 r. — Clarke, Papathanasiou und Periañez-González przeciwko OHIM	38

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2009/C 19/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-84/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/51/EWG — Uznawanie dyplomów — Studia odbyte w „ośrodku wolnych nauk” nieuznawanych przez przyjmujące państwo członkowskie za instytucję oświatową — Optyk)

(2009/C 19/02)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3, art. 4 ust. 1 lit. b) oraz art. 12 dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209, s. 25)

Sentencja

1) Republika Grecka,

— nie uznając dyplomów optyków wydawanych przez właściwe organy włoskie po zakończeniu szkolenia prowadzonego w ramach porozumienia, na mocy którego szkolenie prowadzone przez instytucję prywatną w Grecji jest uznawane przez rzeczono organy;

— uzależniając rozpatrzenie wniosków o uznanie włoskich dyplomów optyków od przekazania przez organy włoskie odpowiedzi na pięć pytań, które organy greckie przekazały im wcześniej; i

— nie pozostawiając wyboru między stażem adaptacyjnym a testem umiejętności osobom, które wystąpiły z wnioskami o uznanie włoskich dyplomów optyków przed wejściem w życie ustawy 2916/2001 o strukturze kształcenia uniwersyteckiego lub innego uznanego za równorzędne oraz o uregulowaniu kwestii dotyczących sektora technologicznego tego kształcenia,

uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3, art. 4 ust. 1 lit. b) akapit trzeci oraz art. 12 dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Theologos-Grigorios Chatzithanasis przeciwko Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis)

(Sprawa C-151/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 92/51/EWG — Uznawanie dyplomów — Studia odbyte w „ośrodku wolnych nauk” nieuznawanych przez przyjmujące państwo członkowskie za instytucję oświatową — Optyk)

(2009/C 19/03)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Theologos-Grigorios Chatzithanasis

Strona pozwana: Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 149 i 150 WE oraz dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209, str. 25) — Nieuznawanie w przyjmującym państwie członkowskim dyplomu kształcenia zawodowego nadającego prawa do wykonywania zawodu optyka w państwie członkowskim, w którym dyplom ten został wydany — Szkolenie odbyte w większej części w instytucji, która działa zgodnie z prawem w przyjmującym państwie członkowskim, ale nie jest uznana w ustawodawstwie tego państwa za instytucję oświatową

Sentencja

Wykładni art. 1 lit. a), art. 3 i 4 dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r., należy dokonywać w ten sposób, że właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego są na podstawie art. 3 dyrektywy 92/51 zobowiązane — z zastrzeżeniem art. 4 tej dyrektywy — do uznania dyplomu wydanego przez właściwy organ w innym państwie członkowskim nawet wówczas, gdy dyplom ten potwierdza wykształcenie uzyskane, w całości lub w części, w instytucji położonej w przyjmującym państwie członkowskim, która zgodnie z prawem tego państwa nie jest uznana za instytucję oświatową.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Stuttgart — Niemcy) — Krystyna Zablocka-Weyhermüller przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-221/07) (¹)

(Świadczenia dla pozostałych przy życiu małżonków ofiar działań wojennych — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania na terytorium danego państwa — Artykuł 18 ust. 1 WE)

(2009/C 19/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krystyna Zablocka-Weyhermüller

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Stuttgart — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisów krajowych ograniczających możliwość przenoszenia świadczeń przyznawanych pozostałym przy życiu małżonkom ofiar działań wojennych (Hinterbliebenenversorgung)

Sentencja

Wykładni art. 18 ust. 1 WE należy dokonać w ten sposób, że stanowi on przeszkodę dla ustawodawstwa państwa członkowskiego, na podstawie którego państwo to odmawia wypłaty pewnych świadczeń przyznawanych pozostałym przy życiu małżonkom ofiar działań wojennych z tego tylko powodu, że zamieszkują oni na terytorium pewnych określonych państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-247/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/35/WE — Sporządzanie niektórych planów i programów w zakresie środowiska — Udział społeczeństwa — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 19/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: V. Jackson, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewydanie w przewidzianym terminie przepisów koniecznych do zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-249/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE i 30 WE — Dyrektywa 92/43/WE — Środki o skutku równoważnym — Uprzednie pozwolenia dotyczące wprowadzania ostrego i małego pochodzących z innych państw członkowskich — Uzasadnienie — Ochrona życia zwierząt — Utrzymanie biodwersyfikacji i zachowanie gatunków wodnych w interesie rybołówstwa)

(2009/C 19/06)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i S. Noe)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels i C. ten Dam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 30 WE — System uprzednich pozwoleń dotyczących wprowadzania do niderlandzkich wód przybrzeżnych ostrego i małego pochodzących z innych państw członkowskich

Sentencja

- 1) Wprowadzając system uprzednich pozwoleń dotyczących wprowadzenia do niderlandzkich wód przybrzeżnych ostrego i małego, które zgodnie z prawem pochodzą z innych państw członkowskich i należą do gatunków rodzimych w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 28 WE i 30 WE.

- 2) Królestwo Niderlandów ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Intel Corporation Inc. przeciwko Cpm United Kingdom Limited

(Sprawa C-252/07) (¹)

(Dyrektywa 89/104/EWG — Znaki towarowe — Artykuł 4 ust. 4 lit. a) — Znaki towarowe cieszące się renomą — Ochrona przed używaniem identycznego lub podobnego późniejszego znaku towarowego — Używanie powodujące lub mogące powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomę wcześniejszego znaku towarowego bądź też działające lub mogące działać na ich szkodę)

(2009/C 19/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc.

Strona pozwana: Cpm United Kingdom Limited

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia art. 4 ust. 4 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Wcześniejszy znak towarowy cieszący się renomą — Kryteria, które należy uwzględnić w celu ustalenia istnienia związku w rozumieniu wyroku w sprawie C-408/01 Adidas-Salomon AG i Adidas-Benelux BV

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że istnienie między wcześniejszym renomowanym znakiem towarowym a późniejszym znakiem towarowym związku w rozumieniu wyroku z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-408/01 Adidas-Salomon i Adidas Benelux winno być oceniane całościowo, przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy.

2) Okoliczność, że późniejszy znak towarowy przywodzi przeciętnemu, właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu konsumentowi na myśl wcześniejszy znak towarowy, jest jednoznaczna z istnieniem między kolidującymi ze sobą znakami związku w rozumieniu wyżej wymienionego wyroku w sprawie Adidas-Salomon i Adidas Benelux.

3) Okoliczność, że:

— wcześniejszy znak towarowy dla pewnych określonych kategorii towarów i usług cieszy się dużą renomą i

— te towary i usługi nie są podobne lub nie są w znacznym stopniu podobne do towarów i usług, dla których został zarejestrowany późniejszy znak towarowy, i

— wcześniejszy znak towarowy jest niepowtarzalny w odniesieniu do jakichkolwiek towarów lub usług,

nie zakłada bezwzględnie istnienia między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi związku w rozumieniu wyżej wymienionego wyroku w sprawie Adidas-Salomon i Adidas Benelux.

4) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że używanie późniejszego znaku towarowego powodujące lub mogące powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działające lub mogące działać na ich szkodę winno być oceniane całościowo, przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy.

5) Okoliczność, że:

— wcześniejszy znak towarowy dla pewnych określonych kategorii towarów i usług cieszy się dużą renomą i

— te towary i usługi nie są podobne lub nie są w znacznym stopniu podobne do towarów i usług, dla których został zarejestrowany późniejszy znak towarowy, i

— wcześniejszy znak towarowy jest niepowtarzalny w odniesieniu do jakichkolwiek towarów lub usług, i

— późniejszy znak towarowy przywodzi przeciętnemu, właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu konsumentowi na myśl wcześniejszy znak towarowy,

nie wystarczy, aby dowieść, że używanie późniejszego znaku towarowego powoduje lub może powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działa lub może działać na ich szkodę w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 89/104.

6) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że:

— używanie późniejszego znaku towarowego może działać na szkodę charakteru odróżniającego wcześniejszego renomowanego znaku towarowego, nawet jeśli ten ostatni nie jest niepowtarzalny;

— pierwsze użycie późniejszego znaku towarowego może wystarczyć, aby spowodować szkodę dla charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego;

— przedstawienie dowodu na okoliczność, że używanie późniejszego znaku towarowego działa lub może działać na szkodę charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego, wymaga wykazania zmiany rynkowego zachowania przeciętnego konsumenta towarów lub usług, dla których wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowany, będącej konsekwencją używania późniejszego znaku towarowego lub dużego prawdopodobieństwa, że taka zmiana nastąpi w przyszłości.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Lahti Energia Oy

(Sprawa C-317/07) (¹)

(Dyrektywa 2000/76/WE — Spalanie odpadów — Oczyszczanie i spalanie — Gaz generatorowy wyprodukowany z odpadów — Pojęcie odpadów — Spalarnia — Współspalarnia)

(2009/C 19/08)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Lahti Energia Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 3 pkt 1, 4 i 5 dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz.U. L 332, s. 91) — Oczyszczanie i spalanie w kotle parowym — Pojęcie odpadów — Pojęcie spalarni i współspalarni

Sentencja

1) Pojęcie „odpady” zawarte w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów nie obejmuje substancji w postaci gazowej.

2) Pojęcie „spalarnia” zawarte w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2000/76 oznacza każdą jednostkę techniczną lub wyposażenie, w którym dokonuje się termicznego przetwarzania odpadów, o ile substancje powstające w wyniku tego procesu termicznego są następnie spalane, a obecność linii spalania nie stanowi w tym kontekście kryterium niezbędnego do takiego zakwalifikowania.

3) W okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym.

— gazownię, która realizuje cel uzyskania produktów w postaci gazowej, w niniejszym przypadku gazu oczyszczonego, poddając odpady przetwarzaniu termicznemu, należy zakwalifikować jako „współspalarnię” w rozumieniu art. 3 pkt 5 dyrektywy 2000/76;

— elektrownia, która wykorzystuje jako paliwo dodatkowe gaz oczyszczony uzyskany w wyniku spalania odpadów w gazowni, zastępując w ten sposób paliwa kopalne wykorzystywane w głównej mierze w jej działalności produkcyjnej, nie jest objęta zakresem stosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH przeciwko Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Sprawa C-330/07) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Ulga inwestycyjna — Przepisy krajowe ograniczające korzystanie z ulgi podatkowej do towarów wykorzystywanych w stałym zakładzie położonym na terytorium kraju — Wyłączenie towarów udostępnionych odpłatnie i używanych głównie w innych państwach członkowskich — Leasing pojazdów — Zapobieganie praktykom stanowiącym nadużycie)

(2009/C 19/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Strona pozwana: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Wykładnia art. 43 WE i 49 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie ulgi podatkowej w związku z nabyciem nieużywanych środków trwałych (ulgi inwestycyjnej, Investitionszulwachsprämie) wyłącznie przedsiębiorcom wykorzystującym te środki w zakładzie położonym na terytorium kraju

Sentencja

Artykuł 49 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, na podstawie których odmawia się przedsiębiorstwom skorzystania z ulgi inwestycyjnej w związku z nabyciem środków trwałych tylko na tej podstawie, że środki, z tytułu których jest żądana ta ulga i które są udostępnione odpłatnie, są używane przede wszystkim w innych państwach członkowskich.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Glencore Grain Rotterdam BV przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-391/07) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Refundacje wywozowe do produktów rolnych — Artykuł 16 — Refundacja zróżnicowana — Dowód dokonania przywozowych formalności celnych — Przedstawienie kopii lub fotokopii dokumentu przewozowego — Rozporządzenie (WE) nr 1501/95 — Przyznanie refundacji wywozowych na rynku zbóż — Artykuł 13 — Odstępstwo od przepisów art. 16 rozporządzenia nr 800/1999)

(2009/C 19/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glencore Grain Rotterdam BV

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 13 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych do zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż (Dz.U. L 147, s. 7) — Procedura uproszczona: obowiązek przedłożenia dokumentu przewozowego

Sentencja

Artykuł 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych do zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1259/97 z dnia 1 lipca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że fakt przedstawienia przez eksportera dowodu, że ilość co najmniej 1500 ton produktów zbożowych opuściła obszar celny Wspólnoty na statku nadającym się do transportu morskiego, nie zwalnia go z przewidzianego w art. 16 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych obowiązku przedstawienia kopii lub fotokopii dokumentu przewozowego.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — Mirja Juuri przeciwko Fazer Amica Oy

(Sprawa C-396/07) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/WE — Ochrona praw pracowniczych — Przejęcie przedsiębiorstwa — Artykuł 4 ust. 2 — Poważna zmiana warunków pracy podczas przejęcia — Układ zbiorowy — Rozwiązanie umowy o pracę przez pracownika — Pracodawca uważany za odpowiedzialnego za rozwiązanie umowy — Konsekwencje — Odszkodowanie pieniężne od pracodawcy)

(2009/C 19/11)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mirja Juuri

Strona pozwana: Fazer Amica Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kokkein oikeus — Wykładnia art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16) — Odpowiedzialność pracodawcy względem pracownika, który sam rozwiązał umowę o pracę w następstwie istotnego pogorszenia warunków pracy wynikającego z przejęcia przedsiębiorstwa, które skutkowało wprowadzeniem innego układu zbiorowego pracy.

Sentencja

Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w taki sposób, że w przypadku rozwiązania umowy o pracę lub stosunku pracy spowodowanego spełnieniem przesłanek stosowania tego przepisu i niezwiązanego z jakimkolwiek uchycieniem zobowiązaniom wynikającym z tej dyrektywy przez przejmującego, przepis ten nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku zapewnienia pracownikowi prawa do odszkodowania pieniężnego od przejmującego na takich samych zasadach, jakie mają zastosowanie do prawa, na które pracownik może się powołać w przypadku gdy pracodawca niezgodnie z prawem rozwiązał umowę o pracę lub stosunek pracy. Jednakże sąd krajowy zobowiązany jest w ramach swoich uprawnień do zapewnienia, by przejmujący w takiej sytuacji poniósł przynajmniej te konsekwencje, które wynikają na podstawie prawa krajowego z rozwiązania umowy o pracę lub stosunku pracy, za które odpowiedzialność ponosi pracodawca, w tym zapewnił wypłatę wynagrodzenia i innych świadczeń przysługujących zgodnie z tym prawem za okres wypowiedzenia, do którego przestrzegania pracodawca ten jest zobowiązany.

Do sądu odsyłającego należy ocena sytuacji będącej przedmiotem postępowania przed sądem krajowym przy uwzględnieniu wykładni art. 3 ust. 3 dyrektywy 2001/23, zgodnie z którą utrzymanie warunków pracy uzgodnionych w układzie zbiorowym, który wygasa w dniu przejęcia przedsiębiorstwa, nie jest zagwarantowane po upływie tej daty.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Metherma GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-403/07) ⁽¹⁾

(Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 8101 i 8102 — Kruszenie i łamanie sztab wolframu lub molibdenu „otrzymanych w wyniku zwykłego spiekania” — Wolfram i molibden w postaci nieobrobionej, włączywszy w to sztaby otrzymane w wyniku zwykłego spiekania — Odpady i złom)

(2009/C 19/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Metherma GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) — Zmiana pozycji taryfowej sztab wolframu lub molibdenu otrzymanych w wyniku spiekania, w przypadku kruszenia sztab

Sentencja

Nomenklatura scalona znajdująca się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w brzmieniu obowiązującym w roku 2001, to znaczy w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87, powinna być interpretowana w ten sposób, że sztaby wolframu lub molibdenu „otrzymane przez zwykłe spiekanie” objęte są odpowiednio podpozycjami 8101 91 10 oraz 8102 91 10. Sztaby te należą do nieobrobionych postaci sztab metali, a nie do wyrobów metalowych, i nie mogą zostać przetworzone, poprzez łamanie lub kruszenie, w złom objęty odpowiednio podpozycjami 8101 91 90 oraz 8102 91 90 rzezzonej nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Société Papillon przeciwko Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Sprawa C-418/07) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatki bezpośrednie — Podatek od osób prawnych — System opodatkowania grupy — Spółka dominująca będąca rezydentem — Spółki pośrednio zależne będące rezydentami kontrolowane za pośrednictwem spółek zależnych niebędących rezydentami)

(2009/C 19/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Papillon

Strona pozwana: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 43 i 48 WE — Ograniczenie swobody przedsiębiorczości i ewentualne uzasadnienie regulacji podatkowej wprowadzającej rozróżnienie w zależności od tego, czy spółka pośrednio zależna (francuska) od spółki dominującej (również mającej siedzibę we Francji) jest kontrolowana za pośrednictwem spółki zależnej z siedzibą w tym państwie członkowskim, czy też w innym państwie członkowskim i niebędącą podatnikiem francuskiego podatku dochodowego od osób prawnych — Uzasadnienie oparte na spójności systemu podatkowego

Sentencja

Artykuł 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego, na podstawie których system opodatkowania grupy jest przyznawany spółce dominującej będącej rezydentem tego państwa członkowskiego, która kontroluje spółki zależne i spółki pośrednio zależne również będące rezydentami tego państwa, lecz jego przyznanie jest wyłączone, jeżeli taka spółka dominująca kontroluje spółki pośrednio zależne poprzez spółki zależne będące rezydentami innego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-41/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 86/378/EWG i 96/97/WE — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Niepełna transpozycja)

(2009/C 19/14)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji dyrektywy Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (Dz.U. L 225, s. 40), jak również dyrektywy Rady 96/97/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 86/378/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (Dz.U. L 46, s. 20)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników i do dyrektywy Rady 96/97/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 86/378, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tych dyrektyw oraz art. 54 aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej.
- 2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-113/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/49/WE — Firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe — Adekwatność funduszy — Brak transponowania w wyznaczonym terminie)

(2009/C 19/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M.A. Rabanal Suárez i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: B. Plaza Cruz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przededagowana) (Dz.U. L 177, s. 201)

Sentencja

- 1) Nieprzyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przededagowana), a w szczególności do jej art.17, 22-25, 30, 33, 35, 40, 41, 43, 44 i 50, oraz załączników I, II i VII do niej, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 grudnia 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-223/08) ⁽¹⁾

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Dyrektywa 2006/100/WE — Brak transpozycji w wyzna-
czonym terminie)**

(2009/C 19/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel:
C. Huvelin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel:
C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieus-
tanowienie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych
do zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia
20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dzie-
dzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem
Bułgarii i Rumunii (Dz. U. L 363, s. 141) lub niepowiadomo-
wienie o ich przyjęciu Komisji

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych,
wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się
do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r.
dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego prze-
pływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii,
Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym
na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępo-
wania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 5.7.2008 r.

**Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 paździer-
nika 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Tribunal de Première
Instance d’Arlon — Belgia) — Marc Vandermeir przeciwko
państwu belgijskiemu — SPF Finances**

(Sprawa C-364/08) ⁽¹⁾

**(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Swoboda
przedsiębiorczości — Artykuł 43 WE — Swobodne świad-
czenie usług — Artykuł 49 WE — Pojazdy samochodowe —
Użytkowanie przez osobę zamieszkałą w jednym państwie
członkowskim pojazdu zarejestrowanego w innym państwie
członkowskim — Opodatkowanie tego pojazdu w pierwszym
państwie członkowskim)**

(2009/C 19/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de Première Instance d’Arlon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marc Vandermeir

Strona pozwana: Państwo belgijskie — SPF Finances

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym —
Tribunal de Première Instance d’Arlon — Wykładnia art. 43 lub
49 WE — Przepis państwa członkowskiego zobowiązujący
osobę prowadzącą działalność na własny rachunek mającą
miejsce zamieszkania w tym państwie do zarejestrowania w nim
jej pojazdu samochodowego już zarejestrowanego w innym
państwie członkowskim, w którym prowadzi ona działalność
zawodową na własny rachunek — Przeszkoda w swobodzie
przedsiębiorczości lub w swobodnym świadczeniu usług

Sentencja

Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją
one na przeszkodzie uregulowaniom krajowym państwa członkow-
skiego, takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem
krajowym, na mocy których osoba prowadząca działalność na własny
rachunek, mająca miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim,
zobowiązana jest zarejestrować w nim pojazd wzięty w leasing od
spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji,
gdy pojazd ten jest ani zasadniczo przeznaczony do stałego użytku
na terytorium pierwszego państwa członkowskiego ani w rzeczywistości
nie jest użytkowany w ten sposób.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 3 października 2008 r. — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH przeciwko Finanzamt Linz

(Sprawa C-436/08)

(2009/C 19/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH.

Strona pozwana: Finanzamt Linz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że krajowy organ administracji w celu uniknięcia dyskryminacji udziałów w spółkach zagranicznych, które zgodnie z brzmieniem ustawy w odróżnieniu od udziałów w spółkach krajowych są zwolnione z podatku dopiero przy wielkości udziałów przekraczającej 25 % (zgodnie z obowiązującym stanem prawnym 10 %), stosuje metodę zaliczenia z tego względu, że takie rozwiązanie w myśl rozstrzygnięcia austriackiego Verwaltungsgerichtshof (naczelnego sądu administracyjnego) w największej mierze uwzględnia (hipotetyczną) wolę ustawodawcy, podczas gdy rezygnacja z uwzględnienia dyskryminującej granicy 25 % (10 %) prowadzi do zwolnienia z podatku?
 - 2) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że udziały w spółkach krajowych są co do zasady zwolnione z podatku, podczas gdy w odniesieniu do udziałów w spółkach zagranicznych nieprzekraczających 25 % (10 %) stosowana jest metoda zaliczenia, a na udziałowcach spoczywa niemożliwy do spełnienia lub pociągający za sobą niewspółmierne koszty obowiązek przedstawienia dowodu na okoliczność uprzedniego obciążenia zagranicznym podatkiem (dochodowym od osób prawnych),
 - lub że zwolnione od podatku są udziały w spółkach krajowych mniejsze niż 25 % (10 %) oraz w odniesieniu do udziałów w spółkach zagranicznych nieprzekraczających 25 % (10 %) stosowana jest metoda zaliczenia, a na udziałowcach spoczywa niemożliwy do spełnienia lub pociągający za sobą niewspółmierne koszty obowiązek przedstawienia dowodu,
 - lub że udziały w spółkach krajowych są zwolnione od podatku co do zasady i udziały w spółkach zagranicznych wówczas, gdy przekraczają granicę 25 % (10 %), podczas gdy w odniesieniu do udziałów w spółkach zagranicznych nieprzekraczających 25 % (10 %) stosowana jest metoda zaliczenia a na udziałowcach spoczywa niemożliwy do spełnienia lub pociągający za sobą niewspółmierne koszty obowiązek przedstawienia dowodu?
 - 2.1) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania w wymiarze gospodarczym podatnik obciążony jest obowiązkiem przedstawienia dowodu na okoliczność uprzedniego obciążenia zagranicznym podatkiem (dochodowym od osób prawnych), chociaż przedstawienie tego dowodu jest niemożliwe lub

pociąga za sobą niewspółmierne koszty, podczas gdy dowód ten może zostać przedstawiony przez organ administracji za pomocą środków dostępnych w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej?

- 3) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że w odniesieniu do udziałów w spółkach mających siedzibę w państwach trzecich, nieprzekraczających 25 % (10 %), które objęte są zakresem stosowania swobody przepływu kapitału, przewidziane jest stosowanie metody zaliczenia, przy czym przedstawienie dowodu na wysokość zapłaconego uprzednio za granicą podatku (dochodowego od osób prawnych), ze względu na niewielką wysokość udziału, jest niemożliwe lub pociąga za sobą niewspółmierne koszty, podczas gdy w odniesieniu do udziałów w spółkach krajowych co do zasady, czyli niezależnie od wielkości udziału, przewidziane jest stosowanie metody zwolnienia, a w związku z tym w każdym razie unika się podwójnego opodatkowania w rozmiarze gospodarczym?
 - 3.1) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że dochody z tytułu nieprzekraczających 25 % (10 %) udziałów w spółkach mających siedzibę w państwach trzecich nie są zwolnione od podatku, mimo że zwolnienie od podatku dochodów z tytułu udziałów przekraczających 25 % (10 %) nie zależy od spełnienia szczególnych warunków, których weryfikacja mogłaby nastąpić tylko w ten sposób, że informacje zostaną uzyskane poprzez właściwe organy administracji danego państwa, lecz zwolnienie to zapewnione jest w takich przypadkach bezwarunkowo?
 - 3.2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, że w odniesieniu do dochodów z tytułu nieprzekraczających 25 % (10 %) udziałów w spółkach mających siedzibę w państwach trzecich nie można zaliczyć zagranicznego podatku dochodowego od osób prawnych, mimo że zwolnienie od podatku dochodów z tytułu udziałów przekraczających 25 % (10 %) nie zależy od spełnienia szczególnych warunków, których weryfikacja mogłaby nastąpić tylko w ten sposób, że informacje zostaną uzyskane poprzez właściwe organy administracji danego państwa, lecz zwolnienie to zapewnione jest w takich przypadkach bezwarunkowo?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) w dniu 3 października 2008 r. — Österreichische Salinen AG przeciwko Finanzamt Linz

(Sprawa C-437/08)

(2009/C 19/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Österreichische Salinen AG.

Strona pozwana: Finanzamt Linz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby krajowy organ administracji w celu uniknięcia dyskryminacji udziałów w spółkach zagranicznych, które zgodnie z brzmieniem ustawy w odróżnieniu od udziałów w spółkach krajowych są zwolnione od podatku dopiero przy wielkości udziałów przekraczającej 25 % (zgodnie z obowiązującym stanem prawnym 10 %), stosował metodę zaliczenia z tego względu, że takie rozwiązanie w myśl rozstrzygnięcia austriackiego Verwaltungsgerichtshof (naczelnego sądu administracyjnego) w największej mierze uwzględnia (hipotetyczną) wolę ustawodawcy oraz z jednej strony w odniesieniu do podlegającego zaliczeniu podatku dochodowego od osób prawnych, a z drugiej strony w odniesieniu do podlegającego zaliczeniu podatku u źródła, nie zezwalał na jednoczesne przeniesienie zaliczenia z lat ubiegłych na lata kolejne lub na udzielenie ulgi podatkowej w roku podatkowym, w którym osiągnięto stratę?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby w przypadku dywidend pochodzących z państw trzecich nie zezwalało na przeniesienie zaliczenia z lat ubiegłych lub na udzielenie ulgi podatkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 października 2008 r. — Ümit Bekleyen przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-462/08)

(2009/C 19/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ümit Bekleyen.

Strona pozwana: Land Berlin.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 zdanie drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja w sprawie rozwoju stowarzyszenia należy interpretować w ten sposób, że prawo dostępu do rynku pracy i odpowiadające mu prawo pobytu po ukończeniu nauki zawodu w przyjmującym państwie członkowskim powstaje także w przypadku, gdy dziecko urodzone w przyjmującym państwie członkowskim po powrocie wraz z rodziną do wspólnego państwa pochodzenia jako osoba pełnoletnia samo powraca do danego państwa członkowskiego w celu podjęcia nauki zawodu w czasie, gdy jego rodzice posiadający obywatelstwo tureckie i zatrudnieni w przeszłości jako pracownicy już przed dziesięcioma laty na stałe opuścili to państwo członkowskie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 31 października 2008 r. — Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) przeciwko Padawan, S.L. przy udziale Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

(Sprawa C-467/08)

(2009/C 19/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)

Strona pozwana: Padawan, S.L.

Przy udziale: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „godziwej rekompensaty” przewidziane w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE (!) zakłada harmonizację czy też jej nie zakłada, niezależnie od uprawnienia przyznanego państwom członkowskim do wyboru systemów poboru, które uznają za najwłaściwsze, aby doprowadzić do skutecznego stosowania prawa do „godziwej rekompensaty” przysługującego podmiotom praw autorskich, których dotyczy ustanowienie wyjątku od zasady wyłącznego prawa do zwielokrotniania, dopuszczającego zwielokrotnianie utworów na użytek prywatny?
- 2) Czy niezależnie od tego, jaki system jest stosowany w danym państwie członkowskim aby określić wysokość godziwej rekompensaty, system ten powinien uwzględniać należną równowagę pomiędzy interesami podmiotów, których to dotyczy, to jest, z jednej strony, podmiotów praw własności intelektualnej, których dotyczy wyjątek z tytułu sporządzania kopii na użytek prywatny, uprawnionych do otrzymania tej rekompensaty, a z drugiej strony, interesami zobowiązanych bezpośrednio lub pośrednio do jej zapłaty; i czy ta równowaga jest określona przez uzasadnienie wprowadzenia godziwej rekompensaty, polegające na złagodzeniu szkód wynikających ze zwielokrotniania utworów na użytek prywatny?
- 3) Czy w przypadku gdy państwo członkowskie dokonało wyboru systemu obciążania lub opłaty licencyjnej od sprzętu, urządzeń i nośników cyfrowego zwielokrotniania, **take obciążenie** (godziwa rekompensata z tytułu kopii na użytek prywatny) **powinno wykazywać odpowiedni związek**, zgodnie z celem, dla którego została ustanowiona rekompensata w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE i kontekstem tego przepisu, z **domniemanym przeznaczeniem tego rodzaju sprzętu i urządzeń do zwielokrotniania utworów, dopuszczalnego na podstawie wyjątku z tytułu kopii na użytek prywatny**, w taki sposób, aby zastosowanie obciążenia było uzasadnione w sytuacjach, gdy sprzęt, urządzenia i nośniki cyfrowe będą prawdopodobnie przeznaczone do zwielokrotniania na użytek prywatny, a nie było uzasadnione w przeciwnym wypadku?

4) Czy w przypadku wyboru przez państwo członkowskie systemu opartego na obciążaniu opłatą licencyjną z tytułu sporządzania kopii na użytek prywatny, jest zgodne z pojęciem „godziwej rekompensaty” stosowanie tej „opłaty” w sposób nieróżnicujący, również w stosunku do przedsiębiorstw i osób wykonujących działalność gospodarczą, które w oczywisty sposób nabywają urządzenia i nośniki cyfrowego zwielokrotniania na potrzeby inne niż tworzenie kopii na użytek prywatny?

5) Czy system przyjęty przez państwo hiszpańskie, polegający na obciążaniu opłatą licencyjną z tytułu zwielokrotniania utworów na użytek prywatny wszystkich urządzeń, sprzętu i nośników cyfrowych, w sposób nieróżnicujący, może być sprzeczny z dyrektywą 2001/29/WE w takim zakresie, w jakim brak jest odpowiedniego związku między godziwą rekompensatą a ograniczeniem praw z tytułu zwielokrotniania utworów na użytek prywatny, które ją uzasadnia i system ten jest stosowany do odmiennych sytuacji, gdzie nie dochodzi do ograniczenia praw, które uzasadnia wprowadzenie rekompensaty o charakterze pieniężnym?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10).

miesięcznym wynagrodzeniem i na jakiej podstawie były one uiszczane?

(¹) Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-59/05 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 6 listopada 2008 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-476/08 P)

(2009/C 19/23)

Język postępowania: angielski

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin käräjäoikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2008 r. — Sanna Maria Parviainen przeciwko Finnair Oyj

(Sprawa C-471/08)

(2009/C 19/22)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Helsingin käräjäoikeus.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sanna Maria Parviainen.

Strona pozwana: Finnair Oyj.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 1 dyrektywy 92/85 (¹) należy interpretować w ten sposób, że pracownicy, która została przeniesiona ze względu na ciężę do innej, niż wynagradzanej pracy, należy wedle dyrektywy wypłacać wynagrodzenie w tej samej wysokości, w jakiej przeciętnie było ono wypłacane na jej rzecz przed przeniesieniem, i czy w tym kontekście jest istotne jakiego rodzaju dodatki były wypłacane na rzecz pracownicy poza

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis, P. Katsimani, dikigoro)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (DG ds. Rolnictwa) o nieprzyjęciu oferty wnoszącej odwołanie i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;
- obciążenie Komisji kosztami prawnymi oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji, nawet jeśli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztami niniejszego postępowania odwoławczego, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera swoje odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-59/05 na następujących podstawach:

Podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się uchybienia proceduralnego, odmawiając uznania oczywistej rozbieżności między kryteriami udzielania zamówień przewidzianymi w części 5.2 sprawozdania komisji ocennej a kryteriami wymienionymi w części 5.4 tego samego sprawozdania oraz interpretując błędnie odpowiednie przepisy proceduralne dotyczące ciężaru dowodu. I tak Sąd Pierwszej Instancji nie przytacza żadnego dowodu na to, że oczywistą rozbieżność zakwalifikował jako „pomyłkę pisarską”; takiego dowodu nie można również wywieść z treści sprawozdania w sprawie oceny ofert.

Ponadto Sąd Pierwszej Instancji nie wyciągnął konsekwencji z naruszenia przez Komisję ciężącego na niej obowiązku staranności i zasady dobrej administracji. Sąd Pierwszej Instancji niewątpliwie nie zastosował odpowiednich przepisów, gdyż nie stwierdził nieważności decyzji Komisji, mimo iż uznał, że Komisja naruszyła normy prawne.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji nie zastosował również odpowiednich przepisów dotyczących obowiązku uzasadnienia ciężącego na instytucji zamawiającej, co powinno prowadzić do stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie udzielenia zamówienia; pismem z dnia 10 grudnia 2004 r. wnosząca odwołanie otrzymała jedynie punkty i ogólne uwagi ze sprawozdania w sprawie oceny ofert. W związku z tym Sąd Pierwszej Instancji przeinaczył przedłożone mu dowody i z tego powodu jego wyrok powinien zostać uchylony.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 6 listopada 2008 r. — Buzzi Unicem SpA i in. przeciwko Ministero dello Sviluppo Economico i in.

(Sprawa C-478/08)

(2009/C 19/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA i in..

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico i in..

Pytania prejudycjalne

1) Czy zasadę „zanieczyszczający płaci”, wyrażoną w art. 174 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską można rozumieć w ten sposób, że można, chociażby wyłącznie w wyjątkowy sposób, nałożyć zobowiązania dotyczące nadzwyczajnych środków ochrony, rekultywacji i rehabilitacji środowiska na zanieczyszczonym obszarze (i/lub związanych z tym kosztów) na podmiot, który nie wprowadza do środowiska substancji, wywołujących szkody ekologiczne na tym obszarze, czy też, w przypadku odpowiedzi przeczącej, zasada ta sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych i/lub praktyce administracji, które

nakładają zobowiązania dotyczące nadzwyczajnych środków ochrony, rekultywacji i rehabilitacji środowiska na zanieczyszczonym obszarze (i/lub związanych z tym kosztów) na podmiot, który twierdzi, iż nie wprowadza do środowiska substancji, wywołujących szkody ekologiczne na tym obszarze, z wyłączeniem jakichkolwiek wcześniejszych ustaleń dotyczących określenia odpowiedzialności z uwzględnieniem związku przyczynowego lub wyłącznie z uwagi na fakt, że podmiot ten prowadzi działalność lub przysługują mu prawa rzeczowe czy też posiada przedsiębiorstwo na zanieczyszczonym obszarze, z naruszeniem lub z pominięciem zasady proporcjonalności?

2) Czy zasada „zanieczyszczający płaci” sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, a w szczególności art. 2050 kodeksu cywilnego, który umożliwia władzom publicznym, w przypadku gdy na skażonym obszarze prowadzi działalność wiele podmiotów gospodarczych, nałożenie na nich zobowiązań w zakresie rekultywacji tego obszaru, bez wcześniejszego ustalenia w sposób indywidualny odpowiedzialności każdego z nich za zanieczyszczenie lub wyłącznie z uwagi na fakt, że sytuację ich charakteryzuje posiadanie środków produkcji i zatem są obiektywnie odpowiedzialni za szkody przez nie wyrządzone w środowisku lub też, czy mogą oni być zobowiązani do rehabilitacji środowiska naturalnego w związku ze stwierdzonym zanieczyszczeniem, nawet bez względu na materialne przyczynienie się do zanieczyszczenia i rozmiar tego przyczynienia się?

3) Czy wspólnotowa dyrektywa w sprawie odszkodowania za szkody wyrządzone w środowisku naturalnym (dyrektywa 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾), w szczególności art. 7 i cytowany w nim załącznik II) sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie jako „racjonalnych środków zaradczych” działań w zakresie matryc środowiskowych (które obejmują w niniejszym przypadku, „fizyczne odgraniczenie” wód gruntowych na całej długości brzegu morskiego), które różnią się od środków przyjętych wcześniej w wyniku przeprowadzonego na zasadach kontradyktoryjnych dochodzenia, zatwierdzonych, wykonanych i będących w toku, bez dokonania oceny warunków występujących na danym obszarze, kosztów w stosunku do racjonalnie możliwych do przewidzenia korzyści, możliwych lub prawdopodobnych szkód ubocznych oraz skutków w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz czasu niezbędnego dla ich realizacji?

4) Czy, uwzględniając wyjątkową sytuację występującą na obszarze o szczególnym narodowym znaczeniu w Priolo, dyrektywa w sprawie odszkodowania za szkody wyrządzone w środowisku naturalnym (dyrektywa 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r., w szczególności art. 7 i cytowany w nim załącznik II) sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie z urzędu wymogów takich jak warunki zezwolenia na zgodne z prawem wykorzystanie terenów, które nie są bezpośrednio związane z rekultywacją, w zakresie w jakim tereny te zostały już poddane rekultywacji lub nie są zanieczyszczone, znajdujących się na obszarze o szczególnym narodowym znaczeniu w Priolo?

⁽¹⁾ Dz. U. L 143 s 56.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 6 listopada 2008 r. — Dow Italia Divisione Commerciale srl przeciwko Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare i in.

(Sprawa C-479/08)

(2009/C 19/25)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dow Italia Divisione Commerciale srl

Strona pozwana: Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada „zanieczyszczający płaci” sprzeciwia się obowiązaniu przepisów krajowych, a w szczególności art. 2050 kodeksu cywilnego, który umożliwia władzom publicznym, w przypadku gdy na skażonym obszarze prowadzi działalność wiele podmiotów gospodarczych, nałożenie na nich zobowiązań w zakresie rekultywacji tego obszaru, bez wcześniejszego ustalenia w sposób indywidualny odpowiedzialności każdego z nich za zanieczyszczenie lub wyłącznie z uwagi na fakt, że sytuację ich charakteryzuje posiadanie środków produkcji i zatem są obiektywnie odpowiedzialni za szkody przez nie wyrządzone w środowisku lub też, czy mogą być oni zobowiązani do rehabilitacji środowiska naturalnego w związku ze stwierdzonym zanieczyszczeniem, nawet bez względu na materialne przyczynienie się do zanieczyszczenia i rozmiar tego przyczynienia się?
- 2) Czy na podstawie zasady „zanieczyszczający płaci” władze administracyjne mogą obciążyć kosztami działań w zakresie ochrony, rekultywacji i rehabilitacji środowiska podmioty gospodarcze wykorzystujące zanieczyszczone tereny, bez wcześniejszego ustalenia związku przyczynowego między działaniem a stwierdzonym zanieczyszczeniem?
- 3) Czy na podstawie zasady „zanieczyszczający płaci” i zasady proporcjonalności można nałożyć na podmioty gospodarcze wykorzystujące zanieczyszczone tereny obowiązek podjęcia działań, które nie pozostają w bezpośrednim związku z indywidualnym udziałem każdego z nich w zanieczyszczeniu i rozmiarem tego udziału?
- 4) Czy na podstawie zasady „zanieczyszczający płaci” i zasady proporcjonalności można nałożyć na podmioty gospodarcze, które nie przyczyniły się do wprowadzenia do środowiska substancji zanieczyszczających, zobowiązania w zakresie ochrony, rekultywacji i rehabilitacji środowiska oraz obciążyć je kosztami i działaniami równoważnymi, jeżeli nie identycznymi z tymi nałożonymi na podmioty, które przyczyniły się do wprowadzenia do środowiska substancji zanieczyszczających?

- 5) Czy na podstawie zasady „zanieczyszczający płaci” i zasady proporcjonalności władze administracyjne mogą nałożyć obowiązek podjęcia działań, niezależnie od oceny, czy narzucone rozwiązania są odpowiednie w stosunku do kosztów obciążających podmioty indywidualne, przewidując działania szersze lub wykraczające poza te bezwzględnie konieczne dla realizacji celu, który sama administracja zobowiązana jest osiągnąć?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-106/07 Alcon Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 10 listopada 2008 r. przez Alcon Inc.

(Sprawa C-481/08 P)

(2009/C 19/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alcon Inc. (przedstawiciel: M. Graf, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku i stwierdzenie nieważności spornej decyzji,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok winien zostać uchylony z poniżej przedstawionych przyczyn:

- wypaczenie faktów i dowodów, ponieważ właściwy krąg odbiorców składa się ze zwykłych konsumentów. Jest to kwestia prawna, która musi zostać rozstrzygnięta przez Trybunał, nawet jeżeli argument ten został przedstawiony po raz pierwszy na rozprawie („da mihi facta, dabo tibi ius”).
- błędne zastosowanie i wykładania art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ oraz wypaczenie faktów i dowodów, ponieważ okazuje się, że pod uwagę wzięto wyłącznie wymowę znaków towarowych „BioVisc” i „DUOVISC” w języku angielskim, pominięto natomiast ich wymowę w języku francuskim.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Mons (Belgia) w dniu 10 listopada 2008 r. — Régie communale autonome du stade Luc Varenne przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances

(Sprawa C-483/08)

(2009/C 19/27)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Mons

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Strona pozwana: państwo belgijskie — SPF Finances

Pytania prejudycjalne

Czy artykuł 10 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾ sprzeciwia się wykładni krajowych przepisów ustawowych i praktyce administracyjnej polegających na wyznaczeniu początku biegu przedawnienia roszczenia o odzyskanie podatku od wartości dodanej, na podstawie którego obliczany jest termin przedawnienia tego roszczenia, na dzień złożenia deklaracji odnoszącej się do podatku od wartości dodanej, na mocy której podatnik żąda wykonania jego prawa do odliczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 10 listopada 2008 r. — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid przeciwko Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Sprawa C-484/08)

(2009/C 19/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Strona pozwana: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w taki sposób, iż państwo członkowskie może ustanowić w swoim ustawodawstwie, na korzyść konsumentów, ocenę nieuczciwego charakteru warunków, które są wyłączone spod takiej oceny na podstawie art. 4 ust. 2 tej dyrektywy?
- 2) W konsekwencji, czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w związku z art. 8 tej dyrektywy uniemożliwia państwu członkowskiemu ustanowienie w swoim ustawodawstwie, na korzyść konsumentów, oceny nieuczciwego charakteru warunków, które dotyczą „określenia głównego przedmiotu umowy” lub „relacji ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub usług”, mimo iż są one wyrażone prostym i zrozumiałym językiem?
- 3) Czy jest zgodna z treścią art. 2, 3 ust. 1 lit. g) i art. 4 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską taka wykładnia art. 8 i 4 ust. 2 wskazanej powyżej dyrektywy, która zezwala państwu członkowskiemu na dokonywanie sądowej kontroli nieuczciwego charakteru warunków zawartych w umowach zawieranych z konsumentami i sporządzonych w sposób jasny i zrozumiały, które określają główny przedmiot umowy lub relację ceny i wynagrodzenia do dostarczanych w zamian towarów lub usług?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-487/08)

(2009/C 19/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Lyal i I. Martinez del Peral Cagigal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że traktując w odmienny sposób dywidendy wypłacane akcjonariuszom zagranicznym i krajowym, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 56 traktatu WE i art. 40 Porozumienia o EOG
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z prawem hiszpańskim, spółki posiadające znaczący udział w kapitale spółki zależnej mogą odliczyć od swego dochodu podlegającego opodatkowaniu 100 % dywidendy brutto uzyskanej od tej spółki zależnej. Aby móc podlegać tej regulacji, spółki dominujące z siedzibą w Hiszpanii muszą posiadać udział w wysokości 5 % lub więcej w kapitale spółki zależnej będącej rezydentem w nieprzerwanym okresie przynajmniej jednego roku. Dywidendy spełniające przesłanki stosowania tego przepisu są zwolnione z opodatkowania u źródła.

W przypadku spółek dominujących nie będących rezydentami w Hiszpanii wymogiem skorzystania ze zwolnienia jest posiadanie przez nie udziału wynoszącego 20 %. Próg ten ulega zmniejszeniu do 15 % od 1 stycznia 2007 r. i do 10 % od 1 stycznia 2009. W związku z tym, w odróżnieniu do spółek dominujących będących rezydentami w Hiszpanii, spółki dominujące z innych państw członkowskich WE i z państw członkowskich Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym posiadające udział w kapitale wynoszący 5 % lub więcej, lecz poniżej wskazanych progów są zobowiązane do zapłaty podatku od dywidend wypłacanych przez spółkę zależną.

Zdaniem Komisji ustanowione w hiszpańskich przepisach odmienne traktowanie, polegające na wymogu posiadania większego udziału w kapitale przez spółki dominujące nie będące rezydentami niż ma to miejsce w przypadku rezydentów, by móc skorzystać ze zwolnienia podatkowego obejmującego dywidendy wypłacane przez spółki zależne będące rezydentami na terytorium hiszpańskim stanowi dyskryminację i narusza art. 56 WE i art. 40 Porozumienia EOG. Zdaniem Komisji, to dodatkowe obciążenie podatkowe spółek dominujących z siedzibą w innych państwach członkowskich i państwach EOG nie jest w żaden sposób uzasadnione.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**(Sprawa C-492/08)**

(2009/C 19/30)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Afonso, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że — stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej (VAT) do usług świadczonych przez adwokatów, adwokatów przy Conseil d'État oraz przy Cour de cassation, a także przez zastępców sądowych, za wykonywanie których są oni opłacani w całości lub w części przez państwo w ramach pomocy prawnej — Republika Francuska

uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 96 i 98 ust. 2 dyrektywy VAT (¹);

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja kwestionuje zastosowanie przez stronę pozwaną obniżonej stawki podatku VAT do usług świadczonych w ramach pomocy prawnej przez adwokatów, adwokatów przy Conseil d'État oraz przy Cour de cassation, a także przez zastępców sądowych, jako że takie usługi nie są objęte żadną z kategorii przewidzianych w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE.

Celem odparcia trzech głównych argumentów strony pozwanej Komisja podnosi po pierwsze, że zagwarantowanie dostępu do wymiaru sprawiedliwości nie może stanowić właściwej podstawy, by odstąpić od stosowania normalnej stawki podatku VAT od usług adwokatów, ponieważ taka gwarancja jest raczej związana z zakresem pomocy przyznanej przez państwo niż ze stawką podatku VAT określoną w jednolity sposób na poziomie wspólnotowym.

Po drugie, zdaniem skarżącej, charakter społeczny omawianej działalności nie jest wystarczający, by można było ją zaliczyć do pozostałych kategorii usług wskazanych w załączniku III do dyrektywy, w wypadku których przewidziano obniżoną stawkę w porównaniu z mającą zastosowanie normalną stawką. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału ścisła wykładnia charakteru tych usług jest bowiem niezbędna, by zachować wyczerpujący charakter tego załącznika.

Wreszcie Komisja wskazuje, że celem zarówno art. 96 i 98 ust. 2 dyrektywy VAT, jak i załącznika III do tej dyrektywy nie jest uniknięcie zakłóceń konkurencji między podmiotami gospodarczymi oferującymi te same produkty lub usługi, ale po prostu sprzyjanie stopniowej harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich poprzez zbliżanie stosowanych stawek podatku VAT oraz poprzez ograniczenie transakcji, do których mogą mieć zastosowanie stawki obniżone.

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 19 listopada 2008 r. — Ingeniørforeningen i Danmark działające na rzecz Ole Andersena przeciwko Region Syddanmark**(Sprawa C-499/08)**

(2009/C 19/31)

*Język postępowania: duński***Sąd krajowy**

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingeniørforeningen i Danmark działające na rzecz Ole Andersena

Strona pozwana: Region Syddanmark

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni zawartego w art. 2 i art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ zakazu bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na wiek należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie utrzymywaniu przez państwo członkowskie stanu prawnego polegającego na tym, że pracodawca, po wypowiedzeniu umowy o pracę pracownikowi mianowanemu, który był zatrudniony w tym samym przedsiębiorstwie przez okres 12, 15 lub 18 lat, musi po rozwiązaniu stosunku pracy z tym urzędnikiem wypłacić mu kwotę stanowiącą równowartość odpowiednio jednego, dwóch lub trzech miesięcznych wynagrodzeń, lecz świadczenie to nie przysługuje, gdy w momencie rozwiązania stosunku pracy pracownik mianowany jest uprawniony do otrzymywania świadczeń emerytalnych z systemu emerytalnego finansowanego przez pracodawcę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-324/06, Município de Gondomar przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 listopada 2008 r. przez Município de Gondomar

(Sprawa C-501/08 P)

(2009/C 19/32)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnosząca odwołanie: Município de Gondomar (przedstawiciele: J. L. da Cruz Vilaça i L. Pinto Monteiro, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji i uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 3782 z dnia 16 sierpnia 2006 r. w sprawie cofnięcia pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności;
- subsydiarnie, uchylenie postanowienia Sądu i odesłanie do niego sprawy w celu wydania orzeczenia oraz;

- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania łącznie z kosztami wnoszącej odwołanie, na podstawie art. 69 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości lub — subsydiarnie — zastrzeżenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

1. NARUSZENIE PRAWA PRZY OCENIE PRZESŁANKI BEZPOŚREDNIEGO ODDZIAŁYWANIA I BRAK UZASADNIENIA

Gmina Gondomar uważa, że prawo portugalskie zawiera szczególne elementy, które powinny prowadzić do wykładni innej niż ta, którą przyjął Sąd w wydanym z naruszeniem prawa postanowieniu o uznaniu za niedopuszczalną skargi w sprawie T-324/06.

Z przepisów portugalskich, w szczególności z art. 18 i 20 rozporządzenia wykonawczego w sprawie wykorzystania Funduszu Spójności w Portugalii, zatwierdzonego jedynym przepisem dekretu z mocą ustawy nr 191/2000 z dnia 16 sierpnia 2000 r. wynika bowiem, że Republika Portugalska nie dysponuje żadnymi uprawnieniami dyskrecyjnymi w zakresie decyzji o pozostawieniu lub odebraniu pomocy przyznanej z Funduszu Spójności gminie Gondomar jako podmiotowi odpowiedzialnemu za wykonanie projektu, co prowadzi do wniosku, że decyzja Komisji dotycząca cofnięcia pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności miała charakter automatyczny, gdyż wymienione przepisy nie pozwalają na zwolnienie podmiotów wykonawczych z obowiązku zwrotu nienależnie wypłaconych sum.

W postanowieniu o uznaniu za niedopuszczalną skargi w sprawie T-324/06 Sąd w żaden sposób nie odniósł się do tego zagadnienia, a ponieważ chodzi tu o kwestię o zasadniczym znaczeniu dla rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności skargi, dopuścił się naruszenia prawa wywołującego bezpośrednie skutki w zakresie wykonywania uprawnień procesowych skarżącej wynikających z art. 230 WE.

Okoliczność, że kwestia ta nie była przedmiotem rozważań, oznacza ponadto, że zaskarżone postanowienie jest pozbawione uzasadnienia bądź uzasadnienie to jest niewystarczające. Zgodnie z doktryną i orzecznictwem wspólnotowymi istnieje generalny obowiązek uzasadniania rozstrzygnięć organów administracyjnych i sądowych w celu ułatwienia sprawowania kontroli sądowej przez Trybunał Sprawiedliwości.

Z uwagi na to, że Sąd nie wypowiedział się w kwestii szczególnych elementów zawartych w prawie portugalskim, zaskarżone postanowienie jest pozbawione uzasadnienia, co może poważnie wpłynąć na interesy strony skarżącej.

2. NARUSZENIE ZASADY SKUTECZNEJ OCHRONY SĄDOWEJ

Gmina Gondomar stoi ponadto na stanowisku, że grozi jej pozbawienie prawa do skutecznej ochrony sądowej z uwagi na to, że — ponieważ akt doręczenia decyzji Komisji o cofnięciu pomocy finansowej z Funduszu Spójności nie podlega zaskarżeniu w myśl prawa krajowego — nie przysługują jej w prawie krajowym środki odwoławcze umożliwiające zaskarżenie żądania zwrotu pomocy finansowej z Funduszu Spójności.

Doręczenie decyzji Komisji, niepodlegającej zaskarżeniu na gruncie prawa krajowego, nastąpiło przy piśmie jednostki zarządzającej ds. Funduszu Spójności przy Ministerstwie Środowiska z dnia 25 września 2006 r., ograniczającym się do „przekazania” decyzji Komisji, która to decyzja dopiero zawiera rozstrzygnięcie.

Brak środków zaskarżenia narusza zasadę prawa do skutecznej ochrony sądowej ukształtowanego w najnowszej doktrynie i najnowszym orzecznictwie.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-505/08)

(2009/C 19/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych⁽¹⁾ a w każdym razie nie informując Komisji o ich ustanowieniu Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 20 października 2007 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 255 s. 22.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 9 września 2008 r. w sprawie T-75/06 Bayer CropScience AG i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 listopada 2008 r. przez Makhteshim-Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies SA, Aragonesas Agro, SA

(Sprawa C-517/08 P)

(2009/C 19/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Makhteshim-Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies SA, Aragonesas Agro, SA (przedstawiciele: adwokaci C. Merem i K. Van Maldegem)

Pozostałe strony postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Bayer CropScience AG, European Crop Protection Association (ECPA), Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o to, by Trybunał, po przeprowadzeniu rozprawy ustnej:

- uchylił wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-75/06 oraz
- stwierdził nieważność decyzji Komisji 2005/864/WE⁽¹⁾ z dnia 2 grudnia 2005 r. dotyczącej niewłączenia endosulfanu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽²⁾ oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną lub
- ewentualnie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji i
- obciążył pozwaną całością kosztów postępowania (w tym kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że oddalając ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2005/864/WE z dnia 2 grudnia 2005 r. dotyczącej niewłączenia endosulfanu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną, Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe. W szczególności wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd Pierwszej Instancji popełnił szereg błędów w zakresie wykładni okoliczności faktycznych i ram prawnych mających zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie. Skutkowało to popełnieniem szeregu naruszeń prawa, w szczególności:

- (i) nie stwierdzając, że wnoszący odwołanie znaleźli się pod działaniem siły wyższej ze względu na zachowanie właściwych władz, tak że brak wydłużenia przez właściwe władze terminów proceduralnych stanowił oczywisty błąd w ocenie oraz

(ii) utrzymując, że prawa i uprawnienia proceduralne wnoszących odwołanie nie zostały naruszone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317, s. 25.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-523/08)

(2009/C 19/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i M-A. Rabanal Suárez, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2005/71/WE ⁽¹⁾ z dnia 12 listopada 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy,

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 12 października 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 289, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-524/08)

(2009/C 19/36)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do przepisów dyrektywy 2005/68/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dostosowania prawa wewnętrznego do dyrektywy upłynął w dniu 10 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-527/08)

(2009/C 19/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Simonsson i A.A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie wzmocnienia ochrony portów ⁽¹⁾ a w każdym razie nie informując Komisji o ich ustanowieniu Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 15 lipca 2007 r.

(¹) Dz. U. L 310 s. 28.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-530/08)

(2009/C 19/38)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk y B. Béres, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Republika Węgierska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Węgierskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r.

(¹) Dz.U. L 255, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-531/08)

(2009/C 19/39)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/56/WE upłynął w dniu 15 grudnia 2007 r.

(¹) Dz.U. L 310, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-543/08)

(2009/C 19/40)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun, P. Guerra e Andrade i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że utrzymując prawa specjalne państwa w przedsiębiorstwie EDP — Energias de Portugal, przyznane w związku z akcjami specjalnymi (*golden shares*) państwa Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 56 WE i 43 WE
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie ze statutem EPD na każdą akcję przypada jeden głos, przy czym nie bierze się pod uwagę głosów związanych z akcjami zwykłymi, których właścicielem nie jest państwo, pochodzących od jednego akcjonariusza, przekraczających 5 % całkowitej liczby głosów odpowiadających kapitałowi spółki.

Na mocy portugalskiego ustawodawstwa państwo posiada prawa specjalne w stosunku do EPD niezależnie od liczby posiadanych przez nie akcji. Te prawa specjalne polegają w szczególności na prawie weta na posiedzeniach walnego zgromadzenia mających na celu podjęcie decyzji o zmianie statutu (w tym decyzji w sprawie zwiększenia kapitału, łączenia, podziału i rozwiązania spółki), zawarcie umów w zakresie grup przedsiębiorstw na zasadzie stosunków równoprawnych lub zależnych, a także zniesienie lub ograniczenie prawa akcjonariuszy do subskrypcji na preferencyjnych warunkach w razie zwiększenia kapitału.

Państwu przysługuje również prawo specjalne do mianowania członka zarządu w przypadku, gdy głosowało ono przeciwko składowi zarządu, który został przyjęty.

Komisja uważa, że zarówno ograniczenie w zakresie prawa głosu jak i prawa specjalne stanowią ograniczenie przepływu kapitału i przedsiębiorczości. Środki te stanowią przeszkodę dla bezpośrednich inwestycji w EDP, inwestycji portfelowych i korzystania ze swobody przedsiębiorczości.

Przytoczone prawa specjalne państwa są państwowymi środkami, ponieważ uprzywilejowane akcje nie powstają w wyniku zwykłego zastosowania prawa spółek.

Ograniczenie prawa głosu, w okolicznościach, w których zostało ustanowione, również stanowi środek państwowy.

Golden shares i ograniczenie prawa głosu nie są zgodne z takimi uzasadnionymi celami interesu ogólnego, jak bezpieczeństwo publiczne, pewność dostaw i koncesje dotyczące usługi publicznej, podnoszonymi w szczególności przez państwo portugalskie.

W każdym razie państwo portugalskie nie postępuje zgodnie z zasadą proporcjonalności, ponieważ omawiane środki nie są odpowiednie do zagwarantowania realizacji zamierzonych celów i wykraczają poza to, co niezbędne do ich osiągnięcia.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 listopada 2008 r.
— Hotel Cipriani i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone jointes T-254/00, T-270/00 i T-277/00) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Obniżenie wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggii — Decyzja uznająca system pomocy za niezgodny ze wspólnym rynkiem i nakładająca obowiązek odzyskania wypłaconej pomocy — Dopuszczalność — Związek indywidualny — Istota sprawy — Warunki dotyczące wpływu na wewnątrzspółnotową wymianę handlową i na konkurencję — Odstępstwa z tytułu art. 87 ust. 3 lit. b)-e) WE oraz art. 87 ust. 2 lit. b) WE — Uznanie za pomoc nową lub istniejącą — Zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, równości traktowania i proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia)

(2009/C 19/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-254/00: Hotel Cipriani SpA (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: początkowo M. Marinoni, G.M. Roberti i F. Sciaudone, a następnie G.M. Roberti, F. Sciaudone i A. Bianchini, adwokaci)

Strona skarżąca w sprawie T-270/00: Società italiana per il gas SpA (Italgas) (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: M. Merola, C. Tesaro, M. Pappalardo i T. Ubaldi, adwokaci)

Strona skarżąca w sprawie T-277/00: Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl (Cavriago, Włochy) oraz Comitato „Venezia vuole vivere” (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: A. Bianchini i A. Vianello, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: V. Di Bucci, pełnomocnik, wspierany przez A. Dal Ferra, adwokata)

Interwenant popierający żądania strony skarżącej w sprawie T-270/00: Republika Włoch (przedstawiciele: początkowo U. Leanza, a następnie I. Braguglia, pełnomocnicy, wspierani przez P. Gentilego i S. Fiorentina, avvocati dello Stato)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy na rzecz przedsiębiorstw z terenu miast Wenecji i Chioggi w formie obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. 2000, L 150, s. 50).

Sentencja wyroku

1) Skargi zostają oddalone.

2) Hotel Cipriani SpA, Società italiana per il gas SpA (Italgas), Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl i Comitato „Venezia vuole vivere” ponoszą, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję. Coopservice i Comitato „Venezia vuole vivere” ponoszą także koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 9.12.2000 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— Agraz i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-285/03) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynku w sektorze przetworów owocowarzywnych — Pomoc produkcyjna w odniesieniu do przetworów z pomidorów — Metoda obliczania kwoty pomocy — Rok gospodarczy 2000/2001 — Oszacowanie szkody)

(2009/C 19/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Agraz, SA (Madryt, Hiszpania) oraz 86 innych podmiotów, których firmy figurują w załącznikach I i II do wyroku (przedstawiciele: adwokaci J.L. da Cruz Vilaça, D. Choussy i S. Estima Martins)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Nolin, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga odszkodowawcza zmierzająca do naprawienia szkody poniesionej przez stronę skarżącą w związku z przyjętym sposobem obliczania kwoty pomocy produkcyjnej określonej w rozporządzeniu (WE) Komisji nr 1519/2000 z dnia 12 lipca 2000 r. ustalającym cenę minimalną oraz wysokość pomocy produkcyjnej w sezonie 2000/2001 w odniesieniu do przetworów otrzymywanych z pomidorów (Dz.U. L 174, s. 29).

Sentencja wyroku

- 1) Nakazuje się Komisji wypłatę na rzecz Agraz, SA i 86 innych spółek, których firmy figurują w załącznikach I i II do wyroku, odszkodowanie odpowiadające zwiększeniu o 15,54 % kwoty pomocy produkcyjnej określonej w załączniku II do rozporządzenia nr 1519/2000, którą spółki te otrzymały w latach gospodarczych 2000/2001.
- 2) Odszkodowanie to zostanie powiększone o odsetki wyrównawcze, liczone od dnia rzeczywistej wypłaty pomocy na rzecz każdej ze spółek po stronie skarżącej do dnia ogłoszenia niniejszego wyroku, zgodnie ze stopą procentową stosowaną przez EBC do podstawowych operacji refinansujących, zwiększoną o dwa punkty w odniesieniu do spółek, których firmy figurują w załączniku I oraz o stopę rocznej inflacji stwierdzonej w danym okresie przez Eurostat w państwach członkowskich, w których znajdują się siedziby spółek, których firmy figurują w załączniku II.
- 3) Kwota odszkodowania wynikająca z ponownego oszacowania zostanie powiększona o odsetki za zwłokę, liczone od dni ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia całkowitej spłaty zgodnie ze stopą procentową stosowaną przez EBC do podstawowych operacji refinansujących, zwiększoną o dwa punkty.
- 4) Agraz oraz 86 innych spółek, których firmy figurują w załącznikach I i II pokryją dwie piąte ich własnych kosztów poniesionych w postępowaniach przez Sądem i Trybunałem.
- 5) Komisja pokryje swe własne koszty i trzy piąte kosztów poniesionych w postępowaniach przed Sądem i Trybunałem przez Agraz i 86 innych spółek, których firmy figurują w załącznikach I i II.

(¹) Dz.U. C 251 z 18.10.2003.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r.
— Karatzoglou przeciwko AER**

(Sprawa T-471/04) (¹)

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji w następstwie stwierdzenia nieważności decyzji — Rozwiązanie umowy — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Zasada dobrej administracji)

(2009/C 19/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Georgios Karatzoglou (Préveza, Grecja) (przedstawiciel: S. Pappas, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Odbudowy (EAR) (przedstawiciele: S. Orlandi i J.-N. Louis, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji EAR z dnia 26 lutego 2004 r. o rozwiązaniu umowy o pracę ze skarżącym.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Georgios Karatzoglou i Europejska Agencja Odbudowy (EAR) pokryją koszty własne poniesione przed Trybunałem i Sądem.

(¹) Dz.U. C 57 z 5.3.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r.
— Nuova Agricast i Cofra przeciwko Komisji**

(Sprawa T-362/05 i T-363/05) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — System pomocy przewidziany w ustawodawstwie włoskim — System uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem — Środek o charakterze przejściowym — Wylączenie niektórych przedsiębiorstw — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom)

(2009/C 19/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Nuova Agricast Srl (Cerignola, Włochy) i Cofra Srl (Barletta, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M.A. Calabrese)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie naprawienia szkody poniesionej przez stronę skarżącą w związku z wydaniem decyzji Komisji z dnia 12 lipca 2000 r., stwierdzającej zgodność ze wspólnym rynkiem systemu pomocy państwa dla inwestycji w mniej uprzywilejowanych regionach Włoch [pomoc państwa N 715/99 — Włochy (SG 2000 D/105754)] oraz zachowaniem Komisji w trakcie procedury poprzedzającej wydanie tej decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Sprawy T-362/05 i T-363/05 zostają połączone w celu wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Nuova Agricast Srl pokrywa swe własne koszty, jak i koszty poniesione przez Komisję w sprawie T-362/05.
- 4) Cofra Srl pokrywa swe własne koszty, jak i koszty poniesione przez Komisję w sprawie T-363/05.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— Rajani przeciwko OHIM — Artoz-Papier (ATOZ)**

(Sprawa T-100/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ATOZ — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy ARTOZ — Brak obowiązku przedstawienia dowodu rzeczywistego używania — Początek biegu terminu pięciu lat — Data rejestracji wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuły 73 i 79 rozporządzenia nr 40/94 i art. 6 EKPC)

(2009/C 19/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deepak Rajani (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: A. Dustmann, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Schneider i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Artoz-Papier AG (Lenzburg, Szwajcaria)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 stycznia 2006 r. (sprawa R 1126/2004-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Artoz-Papier AG i Deepakiem Rajanim.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deepak Rajani zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— En Route International przeciwko OHIM (FRESHHH)**

(Sprawa T-147/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FRESHHH — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 19/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: En Route International Ltd (Datchet, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat W. Göpfert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: R. Pethke, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 marca 2006 r. (sprawa R 352/2005-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego FRESHHH jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) En Route International Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— Grecja przeciwko Komisji**

(Sprawa T-263/06) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Środki towarzyszące na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Termin 24 miesięcy — Oszacowanie wydatków podlegających wyłączeniu — Kluczowe kontrole — Zasada ne bis in idem — Ekstrapolacja stwierdzeń upadłości — Zasada proporcjonalności)

(2009/C 19/47)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i G. Kanellopoulos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: F F. Jimeno Fernández i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy wspierani przez adwokata N. Korogiannakisa)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności w części Decyzja Komisji 2006/554 z dnia 14 grudnia 2006 r. wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. L 355, s. 96), w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Republikę Greką w sektorze środków towarzyszących na rzecz rozwoju obszarów wiejskich

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji**

(Sprawa T-278/06) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Masło — Kontrola jakości uzyskanego produktu — Kontrole na miejscu — Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2571/97)

(2009/C 19/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo E. O'Neill następnie I. Rao, działający w charakterze pełnomocników, wspierani przez H. Mercera, barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: P. Oliver, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności w części Decyzja Komisji 2006/554 z dnia 27 lipca 2006 r. wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. L 218, s. 12), w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w dziedzinie tłuszczu mlecznych w przemyśle spożywczym.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r.
— Ford Motor przeciwko OHIM (FUN)**

(Sprawa T-67/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FUN — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 19/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ford Motor Co. (Dearborn, Michigan, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: R. Ingerl, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Poch, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 grudnia 2006 r. (sprawa R 1135/2006-2), dotyczącą zgłoszenia słownego znaku towarowego FUN jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 20 grudnia 2006 r. (sprawa R 1135/2006-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
 — **Avon Products przeciwko OHIM**
 (ANEW ALTERNATIVE)

(Sprawa T-184/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ANEW ALTERNATIVE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 19/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Avon Products, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci C. Heitmann-Lichtenstein i U. Stelzenmüller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: początkowo S. Laitinen i P. Bullock, następnie G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 marca 2007 r. (sprawa R 1471/2006-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego ANEW ALTERNATIVE jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Avon Products, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r.
 — **Harman International Industries przeciwko OHIM — Becker (Barbara Becker)**

(Sprawa T-212/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Barbara Becker — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BECKER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 19/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Harman International Industries, Inc. (Northridge, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Vanhegan, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Barbara Becker (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Baronikians)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 marca 2007 r. (sprawa R 502/2006-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Harman International Industries, Inc. a Barbarą Becker

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 marca 2007 r. (sprawa R 502/2006-1).
- 2) Żądanie Harman International Industries, Inc., mające na celu nakazanie odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego Barbara Becker zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.
- 3) OHIM pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Harman International Industries.
- 4) Barbara Becker pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 grudnia 2008 r.
— Ebro Puleva przeciwko OHIM — Berenguel (BRILLO'S)**

(Sprawa T-275/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BRILLO'S — Wcześniejsze krajowe graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „brillante” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 19/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ebro Puleva, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Casamitjana Lleonart)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik O. Montalto)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Luis Berenguel, SL (El Barranquete-Níjar, Hiszpania) (przedstawiciel: C. Hernández Hernández)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję wydaną w dniu 21 maja 2007 r. przez Drugą Izbę Odwoławczą OHIM w sprawie R 493/2006-2 dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy spółkami Ebro Puleva SA i Luis Berenguel, SL.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ebro Puleva, SA ponosi koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— OHIM przeciwko López Teruel**

(Sprawa T-284/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Dopuszczalność — Niezdolność do pracy — Wniosek o zwołanie komisji ds. niezdolności do pracy — Kompetencja związana organu powołującego)

(2009/C 19/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciele): I. de Medrano Caballero i E. Maurage, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Levi i C. Ronzi, następnie adwokat L. Levi)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie F-97/06 López Teruel przeciwko OHIM, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylene tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 listopada 2008 r.
— New Look przeciwko OHIM (NEW LOOK)**

(Sprawa T-435/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NEW LOOK — Bezwzględna postawa odmowy rejestracji — Brak uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 19/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: New Look Ltd (Weymouth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, M. Blair i K. Gilbert, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 września 2007 r. (sprawa R 670/2007-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego NEW LOOK jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) New Look Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 grudnia 2008 r. — People's Mojahedin Organization przeciwko Radzie

(Sprawa T-284/08) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Prawo do obrony — Kontrola sądowa)

(2009/C 19/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvvers-sur-Oise, Francja) (przedstawiciele: początkowo J.-P. Spitzer, adwokat i D. Vaughan, QC, następnie J.-P. Spitzer, D. Vaughan i M.E. Demetriou, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo G.J. Van Hegleson, M. Bishop i E. Finnegan, następnie M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Interwienenci popierający stronę skarżącą: Republika Francuska, (przedstawiciele: G. de Bergues i A.L. During, pełnomocnicy) i Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Aalto i S. Boelaert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2008/583/WE z dnia 15 lipca 2008 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom

i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2007/868/WE (Dz.U. L 188, s. 21) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2008/583/WE z dnia 15 lipca 2008 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2007/868/WE w zakresie, w jakim dotyczy ona People's Mojahedin Organization of Iran.
- 2) Rada, oprócz własnych kosztów, pokrywa także koszty poniesione przez People's Mojahedin Organization of Iran.
- 3) Republika Francuska i Komisja pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 236 z 13.9.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 października 2008 r. — SC Gerovital Cosmetics przeciwko OHIM — SC Farmec (GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan)

(Sprawa T-163/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umrzenie postępowania)

(2009/C 19/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SC Gerovital Cosmetics S.A. (Ilfov County, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat D. Boştinşă)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik D. Botis)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: SC Farmec SA (Cluj Napoca, Rumunia) (przedstawiciele: adwokaci G. Turcu i M. Rosu)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję wydaną przez Drugą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 27 lutego 2007 r. (sprawa R 271/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy SC Farmer SA i SC Gerovital Cosmetics S.A.

Sentencja wyroku

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) SC Gerovital Cosmetics SA i SC Farmec SA ponoszą własne koszty i połowę kosztów poniesionych przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

**Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. —
Evropaiki Dynamiki przeciwko EBI**

(Sprawa T-461/08)

(2009/C 19/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i P. Katsimani, dikigoroí)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego o nieprzyjęciu oferty skarżącej i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;
- nakazanie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą w związku ze spornym postępowaniem przetargowym w wysokości 1 940 000 EUR;
- obciążenie Europejskiego Banku Inwestycyjnego kosztami prawnymi i innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z tą skargą, nawet jeśli niniejsza skarga zostanie oddalona.

Zarzuty i główne argumenty

W tej wniesionej na podstawie art. 230 WE i art. 235 WE skardze skarżąca wnosi z jednej strony o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego z dnia 26 lipca 2008 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert „Pomoc w konserwacji, wspieraniu i rozwijaniu systemu »Loans Front Office« (SERAPIS) Europejskiego Banku Inwestycyjnego” (Dz.U. 2007/S 176-215155), zaś z drugiej strony o naprawienie szkody.

Skarżąca twierdzi, że nie została poinformowana o wyniku postępowania przetargowego i że jedynie przypadkiem dowiedziała się o tym, że zawiadomienie o udzieleniu zamówienia zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym (¹) z dnia 26 lipca 2008 r. Skarżąca utrzymuje, że pozwana wydała sporną decyzję z naruszeniem zasad przejrzystości i równego traktowania, jak również odpowiednich przepisów wytycznych EBI dotyczących udzielania zamówień oraz prawa wspólnotowego w sprawie zamówień publicznych. Ponadto skarżąca podnosi, że nie informując jej o decyzji w sprawie udzielenia zamówienia, nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi, ustalając kryteria skutkujące nierównym traktowaniem, mieszając kryteria wyboru i udzielania, stosując dyskryminacyjną formułę oceną przewidującą stosunek 75 %/25 %, pozwana uchybiła obowiązkowi zapewnienia niezakłóconej konkurencji poprzez wielokrotne naruszenie zobowiązania do przejrzystości i równego traktowania.

Na wypadek gdyby Sąd uznał, że pozwana naruszyła prawo wspólnotowe w sprawie zamówień publicznych lub zasady przejrzystości prawnej i równego traktowania, skarżąca wnosi o odszkodowanie pieniężne w wysokości 50 % kwoty 3 880 000 EUR (to jest 1 940 000 EUR) od EBI, odpowiadającej szacowanemu zyskowi brutto, jaki skarżąca uzyskałaby w ramach wspomnianego powyżej postępowania przetargowego, gdyby zostało jej udzielone zamówienie.

Skarżąca wnosi ponadto do Sądu o obciążenie pozwanej zgodnie z art. 87 § 3 lit. b) regulaminu Sądu Pierwszej Instancji kosztami prawnymi poniesionymi przez skarżącą, nawet jeśli Sąd oddali skargę, gdyż jej zdaniem została ona zmuszona wystąpić do Sądu ze skargą z tego względu, że pozwana błędnie oceniła jej ofertę, jak również nie uzasadniła swojej decyzji i nie poinformowała skarżącej w odpowiednim czasie o zaletach wygrywającego oferenta.

(¹) Dz.U. 2008/S 144-192307.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2008 r. — Giordano Enterprises przeciwko OHIM — José Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)

(Sprawa T-483/08)

(2009/C 19/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giordano Enterprises Ltd (Jalan Merdeka, Malezja) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: José Dias Magalhães & Filhos Lda (Arrifana, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 lipca 2008 r. w sprawie R 1864/2007-2 w zakresie, w jakim oddała ona odwołanie strony skarżącej; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GIORDANO” dla towarów z klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: José Dias Magalhães & Filhos Lda

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Portugalii słowny znak towarowy nr 322 534 „GIORDANO” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów w zakresie, w jakim uwzględniała ona sprzeciw w odniesieniu do pewnych towarów z klasy 18, i oddalenie odwołania w pozostałej części

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na mylne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku spornych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd; naruszenie art. 42 rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz zasady 15 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 ⁽¹⁾ ze względu na błędne wydanie decyzji przez Izbę Odwoławczą na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94, podczas gdy druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą oparła swój sprzeciw wyłącznie na art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995, L 303, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 4 września 2008 r. w sprawie F-22/07 Paul Lafili przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 listopada 2008 r. przez Paula Lafiliego

(Sprawa T-485/08 P)

(2009/C 19/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Paul Lafili (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej UE z dnia 4 września 2008 r. w sprawie F-22/07 ze względu na odrzucenie w nim zarzutów naruszenia art. 4 [44] i 46 regulaminu pracowniczego i art. 7 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań;
- W związku z tym uwzględnienie zarzutów podniesionych przez skarżącego w pierwszej instancji, a więc,
 - Stwierdzenie nieważności decyzji o zaszeregowaniu skarżącego do grupy AD 13 stopień 5, zawartej w piśmie DG AMIN z dnia 11 maja 2006 r. oraz w informacji o wynagrodzeniu za czerwiec 2006 r. i w następnych informacjach o wynagrodzeniu;
 - a w związku z tym
 - przywrócenie skarżącego ze skutkiem na dzień 1 maja 2006 r. do grupy zaszeregowania AD 13 stopień 2 z zachowaniem mnożnika 1,1172071;
 - odtworzenie w całości kariery zawodowej skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2006 r. do dnia przywrócenia tego zaszeregowania (włączając w to ocenę jego doświadczenia w przywróconej w ten sposób grupie zaszeregowania, prawo do awansu i prawa emerytalne) wraz z odsetkami za zwłokę w oparciu o stopy ustalane przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, mających zastosowanie w tym czasie, powiększonymi o dwa punkty od całości kwot stanowiących różnicę między wynagrodzeniem wynikającym z jego zaszeregowania w decyzji o zaszeregowaniu a zaszeregowaniem, do którego jest uprawniony, aż do dnia wydania prawidłowej decyzji o jego zaszeregowaniu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- Obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania w pierwszej instancji i w sprawie odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu skarżący wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 4 września 2008 r. wydanego w sprawie w sprawie F-22/07 Lafili przeciwko Komisji, w którym SSP stwierdził nieważność decyzji z dnia 11 maja 2006 r. wydanej przez wydział A 6 „Struktura zatrudnienia, ocena i awans” dyrekcji generalnej „Personel i administracja” Komisji Wspólnot Europejskich, ze względu na to, że w zaskarżonym wyroku nie uwzględniono podniesionych przez skarżącego zarzutów naruszenia art. 44 i 46 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i art. 7 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi jeden zarzut, naruszenia w postępowaniu w pierwszej instancji art. 44 i 46 regulaminu pracowniczego, art. 7 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, naruszenia zasad wykładni prawa wspólnotowego i obowiązku uzasadnienia oraz wypaczenia dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2008 r. — Kureha przeciwko OHIM — Sanofi-Aventis (KREMEZIN)**(Sprawa T-487/08)**

(2009/C 19/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kureha Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci W. von der Osten-Sacken i O. Sude)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sanofi-Aventis SA (Gentilly, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 września 2008 r. w sprawie R 1631/2007-4 oraz
- obciążenie Sanofi-Aventis SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KREMEZIN” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 2 906 501

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Sanofi-Aventis SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny międzynarodowy znak towarowy nr 529 937 „KRENOSIN” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie zasad 19 i 20 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 ⁽¹⁾ oraz nadużycie władzy, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że Sanofi-Aventis SA w wystarczającym stopniu dowiodła istnienie i ważność wcześniejszego znaku towarowego. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) w związku z art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2008 r. — Galileo International Technology przeciwko OHIM — GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS (GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS)**(Sprawa T-488/08)**

(2009/C 19/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Galileo International Technology LLC (Bridgetown, Barbados) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, K. Gilbert i M. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Galileo Sistemas y Servicios, SL (Tres Cantos, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 sierpnia 2008 r. w sprawie R 403/2006-4; i
- obciążenie strony pozwanej i Galileo Sistemas y Servicios, SL własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Galileo Sistemas y Servicios, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS” dla towarów i usług z klas 9 i 38

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 170 167 „GALILEO” dla towarów i usług z klas 9, 39, 41 i 42; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2 157 501 „GALILEO” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 39, 41 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 516 799 „powered by Galileo” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 39, 41 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 330 084 „GALILEO INTERNATIONAL” dla towarów i usług z klas 9, 39, 41 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 2 159 069 „GALILEO INTERNATIONAL” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 39, 41 i 42; wcześniejsze oznaczenia chronione w różnych państwach członkowskich, mianowicie: niezarejestrowany znak towarowy, nazwa handlowa i oznaczenie, wszystkie używane w obrocie handlowym dla wyszczególnionych towarów i usług.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do spornych towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na: i) niedokonanie przez Izbę Odwoławczą całościowej oceny rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego w związku z czysto słownymi znakami towarowymi „GALILEO”; ii) błędną ocenę rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego dokonaną przez Izbę Odwoławczą w związku z wcześniejszymi złożonymi znakami towarowymi zawierającymi słowo „GALILEO”; i iii) błędną ocenę podobieństwa towarów dokonaną przez Izbę Odwoławczą; naruszenie art. 63 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na nieprzekazanie sprawy przez Izbę Odwoławczą Wydziałowi Sprzeciwów do ponownego rozpoznania w celu dokonania ustaleń na podstawie art. 8 pkt 4 i 5 rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2008 r. — Sun World International przeciwko OHIM — Kölla Hamburg Overseas Import (SUPERIOR SEEDLESS)

(Sprawa T-493/08)

(2009/C 19/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun World International LLC (Bakersfield, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Holah, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kölla Hamburg Overseas Import GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2008 r. w sprawie R 1378/2007-1; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „SUPERIOR SEEDLESS” dla towarów należących do klasy 31 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 047 843 610 980

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Kölla Hamburg Overseas Import GmbH & Co. KG

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie danego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 3 i art. 51 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza: (i) błędnie określiła właściwy krąg odbiorców, (ii) niesłusznie odmówiła zgody na wycofanie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego w przypadku niektórych towarów znajdujących się w opisie; (iii) przyjęła niezgodna z prawem hipotezę w oparciu o brak rejestracji w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii; i (iv) dokonała nieprawidłowej oceny dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2008 r. — NEC Display Solutions Europe przeciwko OHIM — C More Entertainment (see more)

(Sprawa T-501/08)

(2009/C 19/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Display Solutions Europe GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Munzinger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: C More Entertainment AB (Sztokholm, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 sierpnia 2008 r. w sprawie R 1388/2007-4 oraz oddalenie sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania oraz
- obciążenie C More Entertainment AB kosztami postępowania w przypadku wstąpienia przez nią do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „see more” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie nr 4 034 741

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: C More Entertainment AB

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Dokonana w Danii rejestracja nr VR 2004 01590 słownego znaku towarowego „CMORE” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38 i 41; dokonana w Finlandii rejestracja nr 231 366 słownego znaku towarowego „CMORE” towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na błędne ustalenie Izby Odwoławczej, zgodnie z którym w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2008 r. — Psytech International przeciwko OHIM — Institute for Personality & Ability Testing (16PF)

(Sprawa T-507/08)

(2009/C 19/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Psytech International Ltd (Pulloxhill, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Phillips, solicitor; i N. Saunders, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Institute for Personality & Ability Testing, Inc. (Champaign, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie R 1012/2007-2 oraz przekazanie OHIM wniosku o unieważnienie celem dalszego postępowania oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „16PF” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 41 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 892 652

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Institute for Personality & Ability Testing, Inc.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 lit. d) i art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że Izba Odwoławcza: i) powinna była, w oparciu o przedstawione dowody, ustalić, że zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie jest pozbawiony jakiegokolwiek charakteru odróżniającego; ii) nie zastosowała prawidłowo kryterium prawnego i nie dokonała prawidłowej oceny przedstawionych dowodów; oraz iii) powinna była, w oparciu o przedstawione dowody, ustalić, że zgłoszenie zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie zostało dokonane w złej wierze.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2008 r. — Bang & Olufsen przeciwko OHIM (Przedstawienie głośnika)

(Sprawa T-508/08)

(2009/C 19/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bang & Olufsen A/S (Struer, Dania) (przedstawiciel: adwokat K. Wallberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności ust. 2 decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2008 r. w sprawie R 497/2005-1; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający głośnik dla towarów należących do klasy 9 i 20 — wspólnotowy znak towarowy nr 3 354 371

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji eksperta

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 63 ust. 6 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza nie podjęła niezbędnych środków w celu dostosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości; naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) iii) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że wspólnotowym znakiem towarowym jest oznaczenie, na które składa się wyłącznie kształt nadający znaczną wartość oznaczanych towarom.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2008 r. — Toqueville przeciwko OHIM — Schiesaro (TOCQUEVILLE 13)

(Sprawa T-510/08)

(2009/C 19/66)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Toqueville Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Bariatti, I. Palombella i E. Cucchiara)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Marco Schiesaro (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 sierpnia 2008 r. w sprawie R 829/2008-2 Toqueville Srl przeciwko M. Schiesarowi;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „TOCQUEVILLE 13” (wspólnotowy znak towarowy nr 1.406.982) dla towarów i usług należących do klas 25, 41 i 42

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Marco Schiesaro

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie spornego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Stwierdzenie niedopuszczalności odwołania i oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania na decyzję Wydziału Unieważnień

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 73i 78 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, art. 2 i 9 rozporządzenia (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego oraz art. 50 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 wykonującego rozporządzenie (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2008 r. — Laboratorios Byly przeciwko OHIM — Ginis (BILLY'S Products)

(Sprawa T-514/08)

(2009/C 19/67)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Byly, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Plaza Fernandez-Villa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Vasileios Ginis (Ateny, Grecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Vasileios Ginis

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BILLY'S products” (zgłoszenie nr 4.215.273) dla towarów z klasy 3

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:
Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne wspólnotowe znaki towarowe „BYLY” (zgłoszenie nr 156.216) dla towarów z klasy 3 i „byly” (zgłoszenie nr 2.604.015) dla towarów z klas 3 i 5 oraz usług z klasy 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa interpretacja art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2008 r. — UPS France przeciwko Komisji

(Sprawa T-367/05) ⁽¹⁾

(2009/C 19/68)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 10.12.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 listopada 2008 r. — Komisja przeciwko Northumbrian Water

(Sprawa T-334/06) ⁽¹⁾

(2009/C 19/69)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2008 r. — Kuiburi Fruit Canning przeciwko Radzie

(Sprawa T-330/07) ⁽¹⁾

(2009/C 19/70)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2008 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-367/07) ⁽¹⁾

(2009/C 19/71)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2008 r. — Baniel-Kubinova przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-131/07) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego i członkowie personelu pomocniczego powołani na urzędników na okres próbny — Artykuł 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Prawo do diety dziennej po otrzymaniu części dodatku na zagospodarowanie)

(2009/C 19/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Barbora Baniel-Kubinova (Alzingen, Luksemburg) i trzynastu innych urzędników Parlamentu Europejskiego (przedstawiciele: S. Orlandi, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Ignătescu i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności kilku decyzji organu powołującego Parlamentu Europejskiego o nieprzyznaniu skarżącym diet dziennych, o których mowa w art. 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008, s. 32.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Blais przeciwko ECB

(Sprawa F-6/08) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel ECB — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki ustanowione w art. 17 warunków zatrudnienia ECB — Obciążenie skarżącego kosztami postępowania — Wymogi słuszności — Art. 87 ust. 2 regulaminu)

(2009/C 19/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jessica Blais (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Karthaus)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. Malfrière i F. Feyerbacher, pełnomocnicy wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 15 sierpnia 2007 r. odmawiającej przyznania skarżącej dodatku zagranicznego na tej podstawie, że nie spełnia ona warunków przewidzianych w art. 17 warunków zatrudnienia EBC.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) J. Blais pokrywa własne koszty postępowania oraz połowę kosztów poniesionych przez Europejski Bank Centralny.
- 3) Europejski Bank Centralny pokrywa połowę własnych kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z dnia 7.6.2008, s. 39.

**Skarga wniesiona w dniu 13 października 2008 r. —
Clarke, Papathanasiou und Periañez-González przeciwko
OHIM**

(Sprawa F-82/08)

(2009/C 19/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nicole Clarke (Alicante, Hiszpania), Elisavet Papathanasiou (Alicante, Hiszpania) i Mercedes Periañez-González (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

Przedmiot i opis sporu

Z jednej strony stwierdzenie nieważności klauzuli figurującej w umowach o pracę zawartych ze skarżącymi, która przewiduje automatyczne rozwiązanie umowy w przypadku nieumieszczenia ich nazwisk na liście rezerwowej sporządzonej w wyniku pierwszego konkursu otwartego zorganizowanego na potrzeby zajmowanych przez nie stanowisk. Z drugiej strony stwierdzenie, że konkurs OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07 nie wywołuje żadnych skutków w zakresie ich umów o pracę, lub unieważnienie tych konkursów. Ponadto zasądzenie od OHIM zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami.

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności klauzuli figurującej w art. 5 umowy o pracę zawartej z każdą ze skarżących;
- stwierdzenie, że ogłoszenia o konkursach OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07, opublikowane w Dz.U. C 300A w dniu 12 grudnia 2007 r., nie wywołują skutków w zakresie stosunku pracy skarżących;
- posiłkowo, uchylenie domyślnych decyzji odmownych OHIM z dnia 12 lipca 2008 r. (dotyczących skarżących 1, 2 i 3) wynikających z zastosowania art. 90 ust. 2 zdanie trzecie i czwarte regulaminu pracowniczego oraz decyzji z dnia 18 lipca 2008 r. (dotyczącej skarżącej 2);

- posiłkowo, uchylenie decyzji odmownych OHIM z dnia 7 marca 2008 r., doręczonych w dniu 10 marca 2008 r., wydanych w odpowiedzi na wnioski skarżących przedłożone na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego, w części dotyczącej odmowy:
 - wydania zgody na zmianę zawartych ze skarżącymi umów o pracę na czas nieokreślony poprzez wykreślenie klauzuli figurującej w art. 5 tych umów, dotyczącej wymogu dodatkowego konkursu zewnętrznego, w całości lub, posiłkowo, wykreślenie z niej przynajmniej pierwszego zdania;
 - stwierdzenia dalszego obowiązywania umów o pracę na czas nieokreślony zawartych ze skarżącymi;
 - stwierdzenia, że udział skarżących w konkursie otwartym nie jest konieczny do celów dalszego zatrudnienia ich przez OHIM jako członków personelu tymczasowego korzystających z umowy o pracę na czas nieokreślony;
 - oraz stwierdzenia, o które wniesiono tytułem żądania posiłkowego, że udział skarżących w konkursach OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07, które zostały opublikowane w Dz.U. C 300A w dniu 12 grudnia 2007 r., nie jest konieczny do celów dalszego zatrudnienia ich przez OHIM jako członków personelu tymczasowego korzystających z umowy o pracę na czas nieokreślony;
- stwierdzenie, że oświadczenia działu kadr OHIM zawarte w skierowanych do skarżących pismach z dnia 19 grudnia 2007 r., w których OHIM powiązał konkursy opublikowane w Dz.U. C 300A w dniu 12 grudnia 2007 r. z klauzulami figurującymi w art. 5 umów o pracę zawartych ze skarżącymi są nieważne;
- posiłkowo, unieważnienie konkursów opublikowanych w Dz.U. C 300A w dniu 12 grudnia 2007 r. w zakresie dotyczącym skarżących;
- zasądzenie od OHIM zadośćuczynienia za doznaną przez skarżące w wyniku decyzji, których uchylenia się domagają, krzywdę w stosownej wysokości, określonej przez Sąd, wraz z odsetkami;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.